

GOTIKA

GOTIKA

Revista elevilor de la Liceul Tehnologic Agricol Beclean

Coordonator revistă școlară: prof. Sângeorzan Gabriela

CUPRINS

Drone, sistem hidroponic... Dotări de ultimă generație la Liceul Tehnologic Agricol Beclean	3
Impactul omului asupra vegetației	4
„Viața și Natura” - Proiect de parteneriat derulat în colaborare cu Centrul Școlar de Educație Incluzivă Beclean	8
Reciclăm nu poluăm!	12
Rolul firmei de exercițiu în dezvoltarea spiritului anteprenorial al elevilor	14
L' école, la famille et la communauté, ensemble pour la réussite scolaire	16
The tomboy concept	18
Recenzie cărți	20
Despre libertate	23
1 Mai	25
Sportul – fenomen social	26
Importanța cărții în viața noastră	27
Castelul Bethlen Pal	28
Poluarea mediului înconjurător	30
Experiența mea în firma de exercițiu	33
Știați că... ?	35
Mărțișorul – firul roșu al primăverii și al tradiției românești	37
Istoria tancurilor	38
Dealul Ivan	40
Agricultura în Ilva Mare	41
Cărțile – comori ascunse în biblioteci și librării	42
Înapoi la rădăcini	43
Titanic	44
Zbor printre nori	45
Poezii	46
Primăvara, anotimpul zâmbetelor	49

DRONE, SISTEM HIDROPONIC... Dotări de ultimă generație la Liceul Tehnologic Agricol Beclean

Prin fondurile obținute de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Liceul Tehnologic Agricol a achiziționat **drona DJI Argas T25**. Aceasta a și fost pusă în funcțiune. Drona va fi folosită pentru efectuarea tratamentelor fitosanitare în culturile agricole și cartografierea terenurilor agricole. Liceul Tehnologic Agricol va achiziționa și alte utilaje agricole de ultimă generație.

Beneficiari direcți ai achizițiilor sunt elevii școlii noastre, care sunt conștienți de importanța folosirii unui asemenea echipament, datorită avantajelor pe care acesta le are: creșterea eficienței economice, scanarea terenului, risc redus de accidente, monitorizarea culturilor, aplicarea tratamentelor în faze avansate de vegetație, tratamente cu volum ultraredus (VUR) de substanțe, eliminarea pierderilor de recoltă datorate trecerii utilajelor terestre.

O altă dotare de ultimă generație este **stația hidroponică Flex Farm**, un sistem de cultivare avansat, fără sol, bazat pe nutrienți lichizi și control automatizat al factorilor de mediu. Primă recoltă confirmă eficiența metodei hidroponice și deschide calea spre o agricultură durabilă, productivă și responsabilă. Ferma hidroponică presupune cultivarea plantelor în vată minerală, plantele cresc în apă, la care se adaugă nutrienții necesari pentru creșterea plantelor. Nutrienții sunt absorbiți, împreună cu apa, prin rădăcinile plantei. Soluția nutritivă este calculată la perfecțiune, iar pH-ul și temperatura acesteia trebuie verificate constant cu instrumente de măsură. Lumina necesară dezvoltării plantelor este de la surse special proiectate, cu multe sisteme durabile, alimentate de la surse de energie.

Stația hidroponică Flex Farm a fost achiziționată în cadrul proiectului „Dotarea cu laborator inteligent a Liceului Tehnologic Agricol Beclean”/cod proiect: F-PNRR-SmartLabs-2023-0310.

Agricultura hidroponică era folosită inclusiv de vechii egipteni, pe valea Nilului și mai este cunoscută sub numele de agricultură fără sol, fiind o metodă inovatoare de cultivare a plantelor în absența solului tradițional, care furnizează plantei substanțele esențiale pentru creștere: minerale și nutrienți. În loc să se bazeze pe procesele naturale din sol, agricultura hidroponică controlează și optimizează condițiile de mediu, inclusiv umiditatea, temperatura și lumina, pentru a asigura o dezvoltare optimă a plantelor. Avantajele practicării unei astfel de agriculturi sunt numeroase: utilizare mai eficientă a resurselor, creșterea mai rapidă a plantelor, reducerea impactului asupra mediului înconjurător. Un rol major al agriculturii de tip hidroponic este producția alimentară în contextul schimbărilor climatice și al creșterii populației globale.

La Liceul Tehnologic Agricol Beclean se îmbină agricultura cu tehnologia, în conformitate cu viziunea școlii „Învățământ de calitate într-un mediu ecologic, folosind tehnologii moderne”, oferind astfel o educație de calitate în domeniile de pregătire profesională agricol și mecanic, formând muncitori, specialiști și antreprenori de succes care se preocupă de protecția mediului înconjurător pentru sporirea calității vieții și prosperitate economică durabilă. - **TOȚI REUȘIM!**

Bibliografie:

1. <https://tarfin.com/ro/blog/agricultura-fr-sol-agricultura-hidroponic> (accesat 25.04.2025. ora 11.16):
2. <https://www.spatulconstruit.ro/articol/ce-este-agricultura-hidroponica-si-unde-se-poate-practica/21469> (accesat 25.04.2025. ora 11.16):
3. <https://www.bistriteanul.ro/la-liceul-agricol-beclean-tratamentele-solului-se-fac-cu-drona/>
4. <https://www.bistriteanul.ro/revolutionar-liceul-agricol-beclean-a-obtinut-prima-recolta-in-sistem-hidroponic-fara-sol-bazat-pe-nutrienti-lichizi/>

director prof. Medgyesi Margareta

Impactul omului asupra vegetației

Impactul omului asupra vegetației merită o atenție deosebită în abordarea acestuia asupra componentelor din structura mediului înconjurător, pentru că omenirea, încă de la începuturile sale, a avut cea mai puternică și cea mai constantă influență asupra acestei componente de mediu. Astfel, omul a contribuit la modificarea solurilor, a calității și cantității apei, a faunei. Ion Mac afirmă că natura întregului peisaj a fost afectată prin modificarea vegetației.

În cartea sa „Știința mediului”, Ion Mac identifică cinci tipuri de habitate vegetale după modificările induse:

1. habitate naturale, care se dezvoltă în lipsa activităților umane
2. habitate degradate, care sunt create prin deranjări sporadice și incomplete ale omului, cum ar fi: tăierea pădurilor, incendierea pădurilor.
3. habitate cultivate: în care omul este prezent constant, fiind însoțite de introducerea de plante în mod intenționat.
4. habitate ruderaie, cu deranjamente susținute, dar fără înlocuirea intenționată a vegetației, cum ar fi habitatele situate la marginea drumurilor.
5. habitate artificiale sunt create în totalitate de oameni, modificând toate componentele mediului pe o scară foarte mare.

Impactul uman asupra vegetației desfășurat de-a lungul timpului s-a produs prin mai multe procese:

1. utilizarea focului, incendierea și efectele asupra vegetației;
2. creșterea animalelor sau pășunat;
3. despădurirea/tăierea pădurilor;
4. poluarea aerului, a apelor și efectele asupra vegetației.

Utilizarea focului, incendierea și efectele asupra vegetației. Omul a cunoscut focul încă din Paleolitic fiind utilizat, inițial, în diferite scopuri: căldură, gătit, pentru alungarea animalelor sălbatice, pentru a se apăra de dușmani, pentru incinerarea morților, obținerea luminii sau de noi terenuri agricole, pentru a-și semnaliza prezența cu ajutorul fumului sau pentru prelucrarea metalelor.

Focul, având un spectru atât de larg de utilizare, este un factor constant și foarte important folosit de către om în influențarea vegetației. Efectele incendiilor asupra vegetației (atât naturale cât și cele provocate antropice) depind de câțiva parametri sau factori, cum ar fi: amploarea și extinderea spațială, durata și intensitatea incendiilor. Incendiile sunt considerate factori de distrugere a vegetației pentru că reduc pădurile/savanele în suprafață, acumulează cantități mari de materiale inflamabile, produc temperaturi ridicate având efecte ecologice dezastruoase.

Creșterea animalelor/pășunatul este o activitate care și-a cumulat efectele în timp intervenind negativ asupra vegetației. Odată cu introducerea economiilor pastorale, la nivelul vegetației apar o serie de deranjamente sau modificări. Dintre aceste modificări menționez: modificarea ciclului vegetal al plantelor, modificarea diversității speciilor, reducerea dimensiunilor agregatelor de sol, modificarea limitelor de extindere a vegetației, accelerarea procesului de reducere a dimensiunilor plantelor, prezența durtății (la nivelul țesuturilor) plantelor noi instalate, reducerea unor specii vegetale și înlocuirea lor cu altele de productivitate mai mică (specii derivate). Altă consecință a incendiilor este decopertarea vegetației care va lăsa terenul descoperit, intrând astfel sub incidența proceselor geomorfologice, ca de exemplu degradarea solurilor.

Despădurirea este definită ca fiind „tăierea pădurilor, temporar sau permanent, în vederea obținerii de noi terenuri pentru agricultură, sau pentru alte scopuri” (Grainger, 1992) și a reprezentat și reprezintă un mod îndelungat și continuu prin care omul a modificat semnificativ environmentul, fie prin incendiere, fie prin tăiere.

Pădurile au intrat într-un proces de declin major încă din perioadele pre-agricole, reducându-se la aproximativ 4 mld ha de la circa 5 mld de ha existente. Cele mai mari pierderi le-a suferit pădurea din zona temperată (până la aproximativ 32%), urmează savana lemnoasă, pădurile de conifere. Pădurile tropicale veșnic verzi sau pădurile ecuatoriale au pierdut cam 4-6% din suprafață. Pe continente, cele mai întinse defrișări au avut loc în Europa (puternic afectată și transformată de despăduriri), America de Nord, Australia. În continentul nord-american au avut loc despăduriri brutale (Williams, 1989), prin care în 200 de ani s-au pierdut păduri cât a pierdut Europa în 2000 de ani (la început pădurea ocupa cca. 170 mil ha, iar în prezent ocupă doar cca. 100 milioane ha).

În prezent ariile puternic afectate de despădurire sunt localizate în Asia de Est și Sud-Est (Filipine, Malayezia, Vietnam, Bangladesh), Australia, Africa (Africa de Vest, Madagascar). O parte din aceste despăduriri s-au făcut mai lent: Guyana, Surinam, bazinul Zair.

Efectul despăduririlor este unul major, pentru că pădurile sunt o sursă de hrană (parțial), de medicamente, coloranți, adăpost pentru animale și chiar pentru oameni, împăspătează planeta cu oxigenul pe care îl produc.

De altfel, despădurirea participă la schimbarea climatului prin reducerea precipitațiilor în ariile despădurite, reducerea biodiversității pe glob, accelerarea produselor de lateritizare a solurilor, a substratului prin procesele de transformare a acestuia în scoarță de tip lateritic rezultând o puternică eroziune a solului, afectarea surselor de apă. Alte consecințe ale despăduririi ar mai fi: reducerea cantității de dioxid de carbon fixată în biosfera terestră (adică cantitatea de dioxid de carbon, crește liber în arealele despădurite), schimbarea globală a temperaturii în troposferă, dar și la nivelul topoclimatului (o climă influențată de condițiile geografice (de relief) locale sau de suprafețele ocupate de construcții), care duc la instalarea xerothermiei.

După I. Mac, incendiile, activitatea pastorală, defrișările modifică tipurile de vegetație, rezultând astfel forme secundare de vegetație cuprinse în patru tipuri: păduri tropicale se-

cundare, extinderea savanelor, extinderea ariilor de deșert, apariția vegetației secundare de tip maquis, garriga, scrub.

În prezent, se pierd pe minut 26 de hectare de pădure și nu e greu de observat că dacă vom continua în felul acesta, vom avea o planetă fără pădure. Acest lucru ar fi catastrofal pentru omenire din două puncte de vedere: multe specii de animale care își au habitatul în pădure vor rămâne fără „casă” și pădurile joacă un rol important în reglarea climei planetei, ajungându-se la temperaturi insuportabile pentru ființa umană și alte viețuitoare.

Poluarea aerului și apelor și efectele asupra vegetației. În atmosferă ajung toate substanțele poluante (gaze, vapori, aerosoli, particule solide sau pulberi), iar dispersia lor este un fenomen complex, care depinde de condițiile meteorologice, de mișcările atmosferice, de inversiunile termice, de factorii biogeografici și geomorfologici.

Principalele surse de poluare ale atmosferei sunt mijloacele de transport și ramurile industriei (termoenergetica, industria chimică și petrochimică și a materialelor de construcție). Industrializarea globală a dereglat raportul de gaze necesar pentru echilibrul atmosferic, în ultimii 200 ani. Arderea cărbunelui și a gazului metan a dus la formarea unor cantități enorme de dioxid de carbon și alte gaze, mai ales odată cu apariția automobilului.

Mediul hidric se caracterizează printr-o mare capacitate de transport și concentrare a poluanților care au efecte asupra stării și calității vegetației, dar și a mediului înconjurător.

În concluzie se poate afirma importanța și rolul vegetației în general, și a pădurii în special, în susținerea, menținerea și funcționarea sistemului biotic, în reglarea locală și regională a climatului, în participarea pădurii la îmbogățirea atmosferei cu oxigen și la stocarea carbonului. De asemenea, vegetația și, mai ales, pădurea au rol în reglarea scurgerii de pe versanți, în circuitul nutrienților, dar și, rolul de rezervor al biodiversității precum și de habitat pentru specii. Lipsa vegetației intensifică procesul de aridizare, de eroziune a solurilor.

Bibliografie:

1. Mac, I. (2003), *Știința mediului*, Editura Europontic, Cluj-Napoca;
2. Sângeorzan, Gabriela, (2017), *Impactul uman asupra vegetației*, publicat în Revistă de ecologie și viață sănătoasă - Respiră sănătate într-un mediu sănătos, nr. 2, Editura Casei Corpului Didactic, Vaslui;
3. https://docs.google.com/presentation/d/1SCyWxQzdR3e4aOX_OfrupcDTtJEoJCYvQqFOnHU_JY8/hmlpresent (accesat în data de 20.04.2025, ora 17.00);
4. <https://dexonline.ro/intrare/topoclim%C4%83/57761> (accesat în data de 20.04.2025, ora 20.18)
5. fotografiile sunt din arhiva personală, fotograf: Boldica Nicoleta-Voichița, Sângeorzan Gabriela, Precup Horea.

Fig.1. Vije-
Fig.2. Că-
tra, jud.
(Beclean,

lie și căderi de
deri de grindi-
BN)
jud. Bistrița-

grindină
nă (sat Pia-
Năsăud)

Fig.3. Despădurire în
vârful Bihor

dir. adj. prof.

Munții Bihor, pe

Sângeorzan Gabriela

„VIATA ȘI NATURA” - Proiect de parteneriat derulat în colaborare cu Centrul Școlar de Educație Incluzivă Beclean

Motto: „O apă curgătoare, fără sălcii pe mal, e ca Rodica lui Alecsandri fără cosițe”
(Eugen Frunză)

Pornind de la ideea că „Pământul nu aparține omului, ci, dimpotrivă, omul aparține Pământului” – acesta este un vechi adevăr, care are la bază o morală a mediului înconjurător, de respectare a naturii care ne-a zămislit, de grijă pentru pământul ce ne hrănește, pentru apa și aerul atât de necesare vieții.

Dragostea pentru viu, pentru natură este o componentă educațională care are consecințe asupra întregului comportament uman. Elevii trebuie să înțeleagă faptul că mediul înconjurător formează omul, iar natura și omul/mediul social sunt absolut vitale, atât pentru individ cât și pentru societate.

Pentru a crea o atitudine ecologică responsabilă, este nevoie de o motivație profundă și de decență. Comportamentul ecologic se realizează în primul rând prin puterea exemplului și, mai apoi, prin cea a cuvântului... „Nu frazele moralizatoare, nici povețele pline de sens sunt cele care au efect asupra copilului, ci tot ce săvârșesc, sub privirea sa, adulții, în mediul înconjurător” (R. STEINER, 1994).

Având ca punct de plecare ideile de mai sus, ne-am propus să oferim în mod gradat și în acord cu particularitățile individuale și de vârstă, cunoștințe, conținuturi și norme de conduită într-un context educativ ce are ca scop formarea de atitudini și deprinderi de protecție a mediului, de redescoperire a naturii, de a forma o gândire ecologică, responsabilă față de mediul înconjurător.

Scopul acestui proiect este implicarea elevilor în activități cu caracter educativ care oferă șanse egale, posibilități de dezvoltare a spiritului de cooperare, de integrare socială, precum și formarea unor atitudini de respect față de mediu și dezvoltarea comportamentelor responsabile.

În cadrul activității „În așteptarea Crăciunului” desfășurată în luna decembrie 2024, elevii din clasele a IX-a T, a X-a E, a X-a T, a X-a O și a XI-a A au realizat felicitări și ornamente pentru brad, de asemenea au contribuit la pregătirea unor cadouri și colinde pentru elevii de la C.S.E.I. Beclean sub îndrumarea profesorilor Goron Ana-Mirela, Roman Maria Mirabela, Mârza Iuliu Radu. Iată câteva secvențe din activitatea de Crăciun unde ne-am simțit foarte bine în compania elevilor de la C.S.E.I. Beclean, îndrumați de doamnele profesoare Horț Angelica, Barta Iolanda și Mârza Ionela. Elevii noștri au colindat, așa cum se cuvine într-o vizită în prejma Crăciunului, iar gazdele au răspuns de asemenea cu niște colinde foarte frumoase.

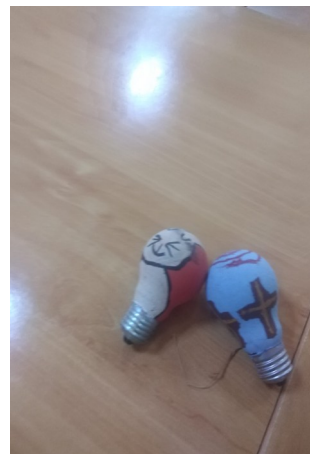
La colindat!

„Să iubim și să ocrotim natura” este tema celei de a doua activități a proiectului în cadrul căreia am realizat diferite obiecte din materiale reciclabile, precum și postere cu tematica „Poluarea”. Elevii de la C.S.E.I. Beclean au realizat felicitări și măștișoare, de asemenea din materiale reciclabile. A fost o activitate reușită, copiii au învățat unii de la alții cum să dea o nouă viață obiectelor și cum să reutilizeze diferite materiale. Mai jos se poate observa cu câtă dăruire au realizat afișe, diferite obiecte, planșe, felicitări, precum și o panoplie cu măștișoare din materiale reciclabile (hârtie, carton, sfoară), lucrate în tehnica „quilling”. Iată ce frumuseți pot ieși din mâinile unor copii!

Planșe și postere...

... Becuri colorate

„Orașul vesel”

Lăcrimioare

Maci din cofraj de ouă

Ouă de Paști în tehnica quilling

Felicitări ...

... Mărțișoare ...

... Felicitări!

ȚOTIKA

Panoplie cu măștișoare

Am zice, în final, să le urmăm exemplul elevilor noștri din ambele școli și să facem viața fiecăruia dintre noi mai frumoasă și păstrând totodată și mediul înconjurător mai curat!

prof. Goron Ana-Mirela
prof. Mârza Iuliu Radu

RECICLĂM, NU POLUĂM!

În perioada 14 martie - 13 iunie 2024, s-a desfășurat proiectul „Reciclăm, nu poluăm!”, ediția a VIII-a. S-au colectat baterii uzate, corpuri de iluminat, acumulatori portabili și echipamente electrice și electronice uzate. Proiectul „Reciclăm, nu poluăm!” este un proiect educațional de protecție a mediului, având ca scop promovarea beneficiilor colectării selective a bateriilor uzate, a corpurilor de iluminat și a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE), precum și creșterea gradului de conștientizare a publicului asupra obligațiilor de mediu din acest domeniu.

Proiectul, organizat de către Agenția pentru Protecția Mediului Bistrița-Năsăud, în parteneriat cu OIREP Eco Positive și SisCoBat - reprezentată prin operatorul autorizat de colectare Isip Mina I.I. și Inspectoratul Școlar Județean Bistrița-Năsăud, s-a desfășurat pe raza județului Bistrița-Năsăud, în unitățile de învățământ primar, gimnazial și liceal din județ, având ca activități: colectarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice, a bateriilor portabile uzate și a corpurilor de iluminat; activități proprii (educative, practice și de creație) de către unitățile de învățământ înscrise în proiect pentru a încuraja obiceiul de colectare a bateriilor, a acumulatorilor portabili, a corpurilor de iluminat și a DEEE, stimulând creativitatea școlarilor și de a-i îndemna să aplice cunoștințele dobândite prin acest proiect.

În cadrul festivității din data de 13 iunie 2024, Liceul Tehnologic Agricol a fost premiat cu un cuptor cu microunde, pentru cele mai mari cantități de baterii, corpuri de iluminat și DEEE colectate, iar cadrul didactic coordonator a primit o diplomă de responsabilitate ecologică. Festivitatea de premiere a proiectului de educație ecologică „Reciclăm, nu poluăm!”, ediția a VIII-a, s-a desfășurat la Palatul Culturii Bistrița. „Biletul de intrare” pentru fiecare participant fiind câte două baterii portabile uzate.

Elevii înscriși în proiect, prezenți la festivitatea de premiere, au primit diplome de responsabilitate ecologică, saculețe tip rucsac cu un set de ping-pong în interior și au asistat la prezentarea piesei de teatru „Iedul cu trei capre”, piesă pusă în scenă de echipa Teatrului de păpuși „Alexandru Misiuga”, a Palatului Culturii din Bistrița, condusă de domnul Adrian Ioan Pop.

Proiectul va continua și în acest an școlar sub numele „**COLECTEAZĂ, JEAZĂ!**”, având ca scop promovarea beneficiilor colectării selective. Perioada de desfășurare: 7 aprilie - 26 mai 2025.

nua și în acest an școlar sub **RECICLEAZĂ, PROTE-**

În cadrul proiectului se vor colecta:

1. BATERII UZATE
2. CORPURI DE ILUMINAT
3. DEȘEURI DE ECHIPAMENTE ELECTRICE ȘI ELECTRONICE (DEEE): frigidere, mașini de spălat, bigudiuri electrice, telefoane mobile, încărcătoare de telefon, lămpi de noptieră, bormașini, console de jocuri, uscătoare de păr, fiare de călcat etc.
4. ACUMULATORI PORTABILI: imprimante, laptopuri, televizoare, boxe.

Bibliografie:

1. <https://www.bistritanews.ro/index.php?mod=article&cat=24&article=33420>;
2. <https://rasunetul.ro/scoli-din-judet-premiat-de-apm-bn-si-parteneri-cadrul-proiectului-de-educatie-ecologica-reciclam-nu-poluam>;
3. REGULAMENTUL OFICIAL AL PROIECTULUI „RECICLĂM, NU POLUĂM ! ”

prof. Obreja Diana-Valentina, coordonatorul proiectului

ROLUL FIRMEI DE EXERCIȚIU ÎN DEZVOLTAREA SPIRITULUI ANTREPRENORIAL AL ELEVILOR

Într-o lume economică în continuă schimbare, educația antreprenorială joacă un rol esențial în pregătirea tinerilor pentru piața muncii. Una dintre cele mai eficiente metode prin care elevii pot învăța cum funcționează o afacere este prin intermediul **firmelor de exercițiu**.

Ce este o firmă de exercițiu?

O firmă de exercițiu (FE) este o simulare a unei întreprinderi reale, creată în cadrul unei unități de învățământ. Elevii joacă rolurile diferitelor funcții din cadrul unei firme: director general, contabil, specialist în resurse umane, agent de vânzări, etc. Scopul principal este de a dezvolta competențe antreprenoriale, economice, dar și sociale.

Obiectivele unei firme de exercițiu:

1. **Dezvoltarea competențelor profesionale** – elevii învață să aplice noțiuni teoretice în situații concrete.
2. **Stimularea gândirii antreprenoriale** – elevii se implică în procese de luare a deciziilor, organizare, planificare.
3. **Îmbunătățirea lucrului în echipă** – cooperarea și comunicarea sunt esențiale în activitatea unei firme de exercițiu.
4. **Familiarizarea cu documentele economice** – se redactează facturi, comenzi, contracte, rapoarte.

Cum funcționează?

Firmele de exercițiu colaborează într-o rețea la nivel național și internațional. În România, acestea sunt coordonate de **Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic (CNDIPT)** prin **ROCT** – rețeaua firmelor de exercițiu.

Activitățile unei FE includ:

- Crearea unei identități de firmă (nume, siglă, domeniu de activitate);
- Participarea la târguri naționale sau internaționale de firme de exercițiu;
- Realizarea de tranzacții virtuale;
- Exersarea comunicării cu „clienții” sau „furnizorii”;
- Elaborarea de strategii de marketing.

În cadrul instituției noastre de învățământ, coordonez la nivel de școală trei firme de exercițiu, fiecare activând într-un domeniu diferit. Aceste firme oferă elevilor oportunitatea de a învăța prin practică, simulând activități economice reale.

1. FE ALL ABOUT PHOTO

3. FE LA CAFÉ SRL

2. FE LA CAKE SRL

Toate cele trei firme au participat activ la târguri naționale și regionale de firme de exercițiu, unde elevii și-au prezentat produsele și serviciile, au realizat tranzacții virtuale și au interacționat cu colegi din alte unități școlare din țară. Această participare nu doar că a crescut motivația și implicarea elevilor, dar a oferit și un cadru ideal pentru dezvoltarea competențelor antreprenoriale, de comunicare și prezentare.

Beneficii pentru elevi:

- Învăță să își asume responsabilități;
- Dobândesc experiență apropiată de mediul real de afaceri;
- Își dezvoltă spiritul de inițiativă și creativitatea;
- Sunt mai bine pregătiți pentru integrarea pe piața muncii sau pentru a-și deschide propria afacere.

Firma de exercițiu este un instrument educațional modern, dinamic și extrem de eficient, care pregătește tinerii pentru realitatea economică. Prin coordonarea activă a mai multor astfel de firme și prin participarea la târguri, se pot obține rezultate remarcabile în formarea viitorilor profesioniști și antreprenori.

BIBLIOGRAFIE:

<http://www.ecoleinclusivееurope.eu/pdf-roumanie-bp/firma-de-exercitiu1.pdf>

<https://iteach.ro/experiencedidactice/>

prof. Roman Maria Mirabela

L'ÉCOLE, LA FAMILLE ET LA COMMUNAUTÉ, ENSEMBLE POUR LA RÉUSSITE SCOLAIRE

Dans un monde en constante évolution, sous la pression des compétitions de toutes sortes, la communauté locale, les parents et les enseignants doivent travailler ensemble pour aider les enfants à se développer. Dans la situation actuelle, où l'accent est de plus en plus mis sur l'implication de la communauté locale dans la vie de l'école, afin de réaliser un enseignement de qualité dans de bonnes conditions, nous avons jugé nécessaire de créer et de renforcer un partenariat entre nos écoles et la communauté locale.

Sur la base des dispositions légales et des bonnes relations traditionnelles établies au fil du temps, notre école s'est impliquée dans les activités de la communauté locale, en promouvant des valeurs telles que : assurer l'égalité des chances dans l'éducation, revitaliser l'esprit civique, la communication ouverte, développer la coopération et la collaboration, ainsi que l'organisation d'actions d'intérêt communautaire. Pour cette raison, toute la communauté doit se consacrer à l'école, les élèves doivent être encouragés à participer à la vie de la communauté et l'école doit être ouverte à la communauté. Les projets de partenariat éducatif conclus avec la communauté locale - mairie, police, médecins, église - avaient pour argument l'éducation des étudiants à la citoyenneté démocratique, afin de former des citoyens actifs et responsables, capables de s'impliquer dans la résolution des problèmes communautaires. C'est pourquoi ces trois partenaires, l'école-famille et la communauté ont le même objectif, l'éducation de la jeune génération, la formation du sens civique, le degré d'implication dans la vie sociale ainsi que dans son propre apprentissage. Notre école a essayé de répondre aux demandes des élèves et des parents et de leur offrir le soutien nécessaire pour qu'ils puissent mieux s'impliquer dans la réussite scolaire de leurs enfants et faire preuve de disponibilité en accordant plus d'importance à l'école.

Pourquoi la collaboration école-famille est-elle si importante ?

Lorsque les parents et les membres du personnel scolaire établissent une bonne collaboration entre eux, les enfants en sortent gagnants. Ils ont une meilleure attitude face à l'école, se sentent mieux en classe et obtiennent de meilleurs résultats scolaires. La collaboration école-famille est d'autant plus importante pour les élèves qui présentent des difficultés scolaires, sociales, émotionnelles ou comportementales. En travaillant en équipe, la communauté, les parents et les enseignants pourront répondre aux besoins spécifiques de ces enfants, garçons et filles, et favoriser leur réussite.

Comment établir une bonne collaboration école-famille ?

La collaboration école-famille est harmonieuse quand les parents et les profs ont comme objectifs communs de répondre aux besoins des enfants, d'encourager leur persévérance et de favoriser leur réussite. Bien évidemment, parents et professeurs doivent poser des gestes concrets pour atteindre ces objectifs.

- ***Respecter le rôle et la compétence de chacun***

Lorsque les enfants fréquentent l'école, les parents et les professeurs deviennent coéducateurs. Cela signifie que chacun participe, à sa manière, à l'éducation des enfants. Comme parent, il est important de faire confiance aux professeurs et de respecter le travail de chacun.

- ***Communiquer avec l'école***

Pour que la communication soit vraiment efficace, elle doit être bidirectionnelle, c'est-à-dire que chacun transmet des informations à l'autre, est capable de l'écouter et de le comprendre.

- ***S'impliquer dans la vie scolaire***

En s'impliquant dans la vie scolaire, les parents montrent à leur enfant que l'école est importante pour eux. Ce qui en retour encourage l'enfant à faire davantage d'efforts et à persévérer.

Nous avons constaté que ces partenariats éducatifs visant à renforcer les relations entre les parents, les élèves, les enseignants et la communauté, conduisaient à une augmentation du degré d'implication de tous les facteurs éducatifs, de sorte que l'école fasse partie de la communauté et que la communauté participe à la vie de l'école.

Ainsi, l'école et la communauté, à travers le rôle qu'elles jouent, améliorent l'enseignement, l'évaluation, le développement professionnel des enseignants, l'implication des parents, afin que chaque aspect de l'éducation aide tous les élèves à atteindre leurs objectifs.

Bibliographie :

Larivée, S. J., Bédard, J., Couturier, Y., Kalubi, J. C., Larose, F., Lude, P. et Blain, F. (2017). *Les pratiques de collaboration école-famille-communauté efficaces ou prometteuses: synthèse des connaissances et pistes d'intervention* (publication no 2015-AP-187774). Université de Montréal. https://frq.gouv.qc.ca/app/uploads/2021/06/ap_2014-2015_larivees_rapport_ecole-famille-communaute.pdf

prof. Horoba Daniela

The tomboy concept

Tomboyism may seem like a relatively contemporary phenomenon, but this concept actually originates in the sixteenth century. Surprisingly, this term initially referred to rowdy gentlemen courtiers rather than boisterous young women. If we look up at its first listing in The Oxford English Dictionary, we will find it defined as “*A rude, boisterous or forward boy*” and gives the following textual example from 1553: “*Is all your delite and joy in whiskying and romping abroad like a Tom boy?*” (211). But what is the meaning of this concept in our days? Macmillan dictionary gives a short definition, “a girl who takes part in activities and games that people think are more suitable for boys”. Do we really see how this changed over the years? If in 1600s there was a clear definition of a tomboy, a girl who behaves like a boy, nowadays this definition changed a lot. The verb “to behave” changed into “to think”. So we can understand that not all people perceive in the same way the activities that are specific for a boy or for a girl. In the 1600s seems that they had a clear delimitation between boyish activities and girly activities, but nowadays it seems that we can hardly delimit between them. If in 1600s, playing football was only for boys, in 2015 we have football played by women.

While tomboyism as both a concept and a cultural phenomenon may date back to the Renaissance Era in England, it did not become prevalent in the United States until nearly three hundred years later. Adolescent girls and adult women who engaged in behavior that could be characterized as tomboyish, however, certainly existed in American literature and culture prior to this period. During the 19th century, the numbers of tomboys raised and people struggled to understand what kind of girls, women, they are. Charlotte Perkins Gilman saw the tomboy as the most normal girl, that girl who is a healthy young creature and who is not feminine until it is time to be. The numbers of these tomboys emerged in American culture during this century but they were also present in the literature.

The traits that most people, for example American, gave for this kind of girl were proclivity for outdoor play, a feisty independent spirit, a tendency to wear masculine clothing and adopt a boyish nickname. In 1996 Shawn Meghan Burn, A. Kathhleen O’Neil and Shirley Nederand gave a twelve-point tomboy index. These were unmistakable indicators of tomboyism:

1. Preferring shorts and jeans to dresses
2. Preferring traditional boys’ toys such as guns, cars
3. Resembling a boy in appearance
4. Wishing to be a boy
5. Preferring traditionally boys’ activities: climbing trees, playing army over ballet, playing dress-up
6. Having girl friends that are tomboys
7. Participating in traditionally male sport such as football, basketball, baseball etc.
8. Engaging in loud or boisterous play with others

9. Using traditionally girls' toys in stereotypically boys activities (eg. Barbie driving a Tonka truck)
10. Engaging in rough and tumble play
11. Preferring to play with boys over girls
12. Playing with many different peer groups

But let's think for a moment if these characteristics are still accurate to our present. Many girls wear shorts instead of dresses but that doesn't mean they are tomboys. So what happened? The era and its concepts changed. Because of the women struggles from the past, we can do many activities now, as women, we can have any job we want, we can wear any clothes we want and like. We are no longer regarded as weird if we wear a pair of shorts. I think that the fourth characteristic also fails in our present. Many girls at some point in their life wanted to be boys. Why? Because maybe we think that it is easier, if we were boys we didn't have to respect so many rules about our way of dressing, which could be very tiring and annoying for some girls/women, always to be careful what colors to wear, what purse to buy and so on. Many girls wished at some point in their life to be boys maybe because they felt like they are not loved enough by their fathers because they are girls and they should stay with their mothers and do what girls usually do. If we think about this, could we say that the differences between gender doesn't exist anymore? No, they still exist but maybe we do not care so much anymore or maybe they have different forms, different terms, different causes. We like to say that our ideas changed, but did they? I think that there still exist a twelve-point tomboy index but a little bit altered.

All in all infer that a tomboy is not a weird person. She is just a person who feels different from others regarding her dressing style, her activities and ideas. All humans think different, act different, we are allowed to create our own style of life, so tomboys shouldn't be regarded as different or weird because they just don't fit the description of a normal girl, description that is given by a society.

Bibliography

1. Oxford Dictionary. Oxford English Dictionary online, 2016.web.
2. Abate, Michelle Ann. Tomboys: A literary and cultural history. Temple University Press, 1975
3. Archer, John. Lloyd, Barbara. Sex and Gender. Cambridge University Press, 1975. Print
4. Burn, Shawn Meghan. O'Neil, A.Kathleen. Nederend, Shirley. Childhood Tomboyism and Adult Androgyny.
5. W. Lee, Janice, editor. Focus on Gender Identity. Nova Science Publishers, 2005. Print
6. The Tomboy concept, lucrare de disertație, Pop Iulia Maria, 2015. Print

prof. Pop Iulia Maria

prof. Pop Iulia

Recenzie cărți

În paginile următoare voi prezenta o analiză personală a două cărți: *Suferința nu se dă la frați*. *Mărturia Lucreției Jurj despre rezistența anticomunistă din Apuseni* și *Povestea Elisabetei Rizea din Nucșoara*. Ambele volume abordează tema rezistenței armate anticomuniste din munți.

Cele două cărți m-au impresionat din mai multe puncte de vedere. *Mărturia Lucreției Jurj* mi-a atras atenția prin cursivitatea povestirii, prin organizarea cronologică a evenimentelor și prin povestea de viață extraordinară pe care o oferă. În cazul poveștii Elisabetei Rizea, dar și a mărturiei lui Cornel Drăgoi, se remarcă patosul și sensibilitatea cu care sunt relatate evenimentele trăite. Deși ambele cărți urmăresc același fenomen, ele o fac din perspective diferite.

Dacă în cazul mărturiei Lucreției Jurj cititorii pot observa cum trăiau partizanii în munți – cum se alimentau, ce relație aveau cu locuitorii satelor etc. –, în celelalte două mărturii este prezentată perspectiva celor care i-au sprijinit din afara mișcării, în special a localnicilor.

Un punct comun în cele trei mărturii este experiența detenției, trăită însă în moduri foarte diferite. Dacă Lucreția Jurj a avut parte de o detenție relativ blândă, Elisabeta

Rizea și Cornel Drăgoi au fost supuși unor abuzuri fizice severe, care le-au lăsat răni adânci. Am remarcat faptul că fiecare dintre cei trei se raportează diferit la perioada detenției și la personalul administrativ cu care au interacționat.

În relatarea Lucreției Jurj se observă o lipsă a resentimentelor față de personalul penitenciarelor și față de informatorii Securității care au contribuit la capturarea grupului Șușman. În schimb, în mărturia Elisabetei Rizea, în special, se resimte o repulsie profundă față de cei care i-au provocat suferință – o repulsie perfect justificată, având în vedere brutalitatea tratamentului la care a fost supusă.

Un alt aspect important este perioada de după detenție – o temă pe care doar Lucreția Jurj o dezvoltă în detaliu. Deși nu cunosc suficiente informații despre această perioadă în cazul celorlalți, consider că este relevantă, întrucât reflectă modul în care autoritățile și societatea se raportau la foștii deținuți și invers. Probabil că diferența se datorează și modului în care au fost conduse interviurile – în cazul Lucreției Jurj, intervievatorul a insistat pe acest subiect.

De asemenea, am observat modul diferit în care au fost percepute aceste persoane de către autoritățile statului. Deși și Lucreția Jurj avea statutul de „bandit”, acest lucru nu a determinat anchetatorii și personalul penitenciarelor să recurgă la violență. În schimb, Elisabeta Rizea și Cornel Drăgoi, în calitate de susținători ai partizanilor, au avut parte de un tratament mult mai brutal. Rizea a fost constant bătută și tor-

turată, atât în timpul anchetei, cât și pe parcursul detenției. La fel și Cornel Drăgoi, care a primit o sentință disproporționată în comparație cu alți săteni care au oferit sprijin partizanilor.

În legătură cu tratamentul medical acordat în detenție, Lucreția Jurj pare să fi beneficiat de cel mai bun sprijin, atât în închisoare, cât și după eliberare. Nici Elisabeta Rizea și Cornel Drăgoi nu au fost complet neglijăți, mai ales în contextul problemelor lor respiratorii grave.

Modul de acțiune al partizanilor este, de asemenea, diferit în cele două cărți. Familiile implicate în rezistența anticomunistă proveneau dintr-un mediu material bun și erau profund atașate valorilor politice interbelice, pe care le asimilasera și le doreau păstrate. Teodor Șușman, de exemplu, îl cunoscuse personal pe Regele Ferdinand și fusese primar al comunei Răchițele în perioada interbelică.

Potrivit mărturiei Lucreției Jurj, grupul Șușman evita pe cât posibil confruntările directe cu Securitatea și nu recurgea la violență împotriva localnicilor sau informatorilor. Sprijinul pe care îl primeau era oferit voluntar. În schimb, grupul Arnăuțoiu avea o atitudine mai activă și mai agresivă, atât față de autorități, cât și față de cei care îi trădau. Cei care doreau să-i ajute erau nevoiți să jure credință într-un ritual solemn cu o armă, o cruce și o Biblie.

Această diferență de abordare se explică, probabil, prin natura comunităților în care au activat cele două grupuri. Grupul Arnăuțoiu nu beneficia de același sprijin apropiat ca cel al moșilor, care formau o comunitate unită și loială.

Rezistența anticomunistă a avut consecințe grave asupra familiilor implicate. Descoperirea grupurilor a dus la condamnări la moarte, execuții sumare, detenții și deportări. Cei care au supraviețuit au avut parte de abuzuri și persecuții din partea regimului și după eliberare.

Un exemplu relevant este destinul tragic al familiei Șușman. După ce a fost obligat să se despartă de fiii săi, iar soția i-a murit în condiții neclare, Teodor Șușman s-a sinucis în 1951 în podul unui grajd din Răchițele. În 1958, fiii săi Teodor și Visalon s-au sinucis și ei, în localitatea Traniș, după ce au fost înconjurați de Securitate. Traian Șușman a fost arestat în 1949 și condamnat, iar Emil și Romulica, cei mai mici dintre copii, au fost deportați la Fetești, fără a li se permite revenirea în satul natal.

Cealaltă familie din grupul Șușman a avut un destin la fel de tragic. Mihai Jurju a fost ucis într-o confruntare cu Securitatea, iar Lucreția Jurj și Oneț Roman au fost arestați. Lucreția a supraviețuit și și-a reconstruit parțial viața după eliberare, în timp ce Oneț Roman a fost executat la scurt timp după arestare.

În ceea ce privește stilul narativ, mărturia Lucreției Jurj este coerentă și cursivă. Cu sprijinul întrebărilor intervievatorului, reușește să ofere o relatare cronologică, detaliată și bine structurată. Relatarea este împărțită în patru părți: (a) mini-biografii ale persoanelor relevante, (b) perioada petrecută în munți, (c) perioada detenției și (d) perioada de după eliberare.

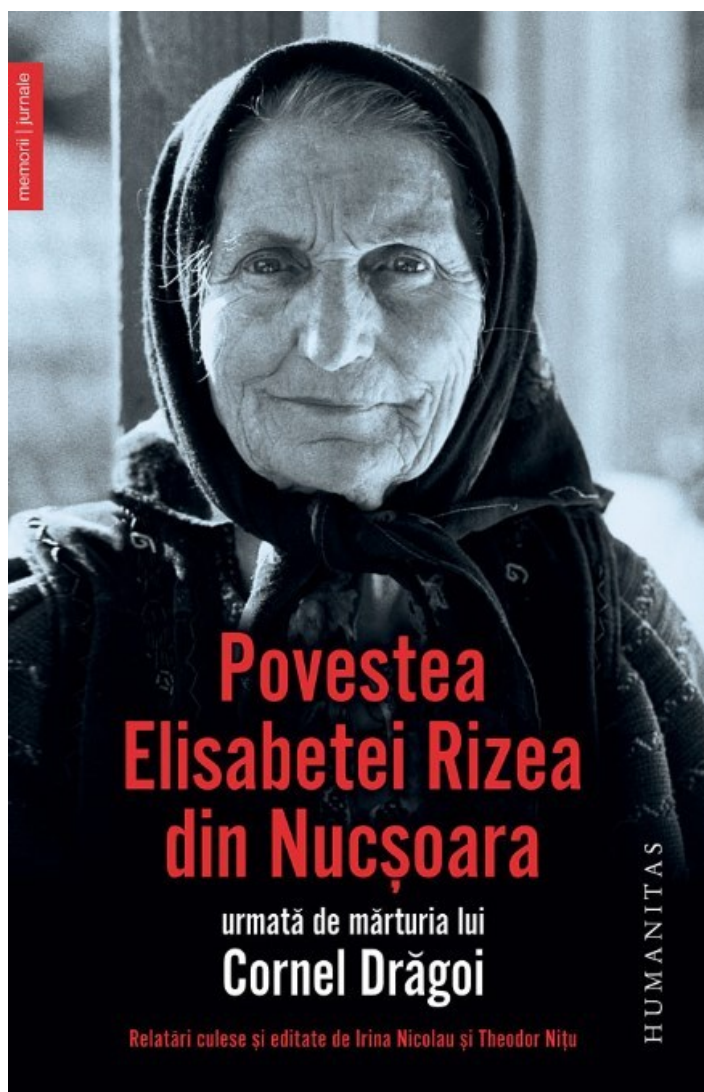
Pe de altă parte, povestea Elisabetei Rizea este mai greu de urmărit, din cauza lipsei unei structuri clare și a săriturilor frecvente între evenimente. Aceasta face numeroase digresiuni și exprimă o anumită rețineră, provenită din teama de represalii. În unele momente, refuză să ofere informații sau să ducă la capăt anumite relatări.

În schimb, Cornel Drăgoi oferă o mărturie coerentă, logică și bine organizată din punct de vedere cronologic.

Cele două cărți mi-au oferit o perspectivă profundă asupra curajului, suferinței și demnității umane în fața represiunii. Deși experiențele relatate sunt diferite ca detalii și tonalitate, ele converg într-un punct comun: rezistența față de un regim totalitar care a încercat să suprimă nu doar libertățile, ci și valorile fundamentale ale oamenilor simpli.

Fie că vorbim despre partizani sau despre cei care i-au sprijinit, aceste mărturii documentează o pagină dureroasă, dar necesară din istoria noastră recentă. Ele ne obligă să nu uităm și să reflectăm asupra trecutului, pentru ca suferințele celor care au luptat să nu fi fost în zadar. Dincolo de faptele istorice, aceste povești devin lecții de viață și de conștiință.

prof. Meșter Darius-Daniel

DESPRE LIBERTATE

Libertatea a reprezentat unul din cele mai importante deziderate ale omului încă de la începuturile civilizației. Pe altarul ei au fost jertfiți Spartacus și tovarășii lui, asumarea libertății de conștiință a adus asupra minților luminate ale lumii medievale prigoana Inchiziției. Au jinduit după ea, secole de-a rândul, sclavii truditori pe plantațiile însorite ale Americii, precum și milioanele de oprimați din lagărele secolului XX. Uniunea Europeană se bazează pe o sumă de libertăți.

Dorința de libertate, năzuința de a nu fi constrâns, de a nu fi limitat în gândire, acțiuni și dorințe ține de esența noastră umană. Chiar dacă a fost comis sub ispita șarpelui, păcatul original este în fapt asumarea de către om a unui act de voință, de libertate, chiar dacă acesta vine cu o pedeapsă necruțătoare.

Dar ce este de fapt libertatea? La prima vedere, întrebarea e una simplă. Totuși, dacă încercăm să dăm un răspuns, lucrurile se complică...

Primul instinct ar fi să spunem că *libertatea reprezintă posibilitatea unui individ de a face tot ceea ce vrea*. Dar, dacă reflectăm puțin asupra acestui lucru, identificăm cu ușurință anumite contradicții.

Simpla consultare a unui dicționar ne ajută, dar nu ne răspunde în totalitate la această întrebare. Asta deoarece găsim multe sensuri diferite ale termenului, în funcție de contextul în care îl utilizăm: *libertatea de a acționa după propria voință sau dorință; starea unor persoane care se bucură de deplinătatea drepturilor politice și civile în stat; situ-*

ția unei persoane care nu se află închisă sau întemnițată... Și multe altele...

Din punctul de vedere al conceptului filozofic, libertatea înseamnă lipsa constrângerilor. Dar nici aici lucrurile nu sunt deloc simple. Așa cum era de așteptat, discuția despre libertate a fost o preocupare intensă a marilor gânditori ai lumii, de la începuturile filosofiei ca știință. Iar ideile filosofice referitoare la libertate au evoluat în timp.

Deși considerată patria filosofilor și implicit un tărâm al libertății de gândire și de expresie, Grecia antică ne oferă și exemple de intoleranță. **Socrate** a plătit cu viața curajul de a le inspira tinerilor săi discipoli maxime împotriva guvernului și a religiei. Din cei 500 de judecători, 220 s-au pronunțat în favoarea sa. Ceea ce e enorm. Dar nu suficient pentru a-l salva de la moarte... Oricum, oriunde altundeva în acel timp ar fi avut 500 de voturi împotriva...

Benjamin Constant, în anul 1819, aprecia că, pentru antici, libertatea reprezenta exercitarea colectivă și directă a suveranității – deliberarea în **agora** asupra păcii sau a războiului, votul asupra legilor, condamnarea sau iertarea, etc., în timp ce pentru societatea modernă, descria libertatea ca fiind dreptul de a nu fi supus decât legilor, de a nu fi arestat, condamnat, deținut, maltrat din voința arbitrară a unuia sau mai mulți indivizi. Aceste principii stau de fapt la baza tuturor constituțiilor democratice ale lumii.

În anul 1748, în lucrarea *Despre spiritul legilor*, **Montesquieu** definea libertatea în raport cu respectarea legilor, considerând acest lucru indispensabil pentru ordinea societății. El considera că libertatea este *dreptul cetățeanului de a se bucura*

de legalitate, statul fiind cel care îi oferă cetățeanului, în schimb, siguranță. Cam în aceeași perioadă, dar profund diferit, **Rousseau** spunea că *libertatea naturală este dreptul nelimitat al omului la tot ceea ce poate atinge*. Fiind considerat un precursor al doctrinelor socialiste, nu este surprinzător faptul că Rousseau are această abordare, care nu ia în calcul constrângerile unei societăți organizate politic și se raportează la umanitate mai degrabă într-o formă apropiată comunei primitive.

Dacă privim subiectul din perspectiva religiei, divergențele și pluralismul de opinie continuă. O clasică dispută ar fi între susținătorii **liberului arbitru** și cei cu vederi **deterministe**. În mod normal, ideea de libertate este strâns legată de existența liberului arbitru, pentru că e greu să punem conceptul de libertate într-un context care exclude existența în permanență a cel puțin două variante din care să alegem. **Spinoza** susține că *un lucru este liber când acesta există prin simpla necesitate a naturii sale și nu este determinat de forțe externe să acționeze*. Conform cu această definiție, putem concludi că doar Dumnezeu este cu adevărat liber, iar omul poate fi considerat liber doar în măsura în care acceptă morala și legile bisericești ca o constrângere primordială și își exercită libertatea în limitele acestora.

Jean-Paul Sartre, reprezentant al **existențialismului ateu**, privește individul ca fiind prin excelență liber. El consideră că avem permanent la dispoziție cel puțin două opțiuni suplimentare, în orice alegere aparent supusă constrângerilor definitive: *abandonul* sau *sinuciderea*. Absența din acest raționament a elementelor de morală creștină sau a instinctului de conservare este mai mult decât evidentă.

Revenind la noi și la prezent, consider importante și relevante întrebările formulate de Isaiah Berlin în lucrarea **Patru eseuri despre libertate**: *Câte porți îmi sunt deschise? Cine este stăpânul sau cine controlează? Ce obstacole se află în calea mea? Ce anume mă împiedică să le fac rău în mod deliberat semenilor mei? Cine mă guvernează? Cine stabilește legile? Cine le aplică? Sunt consultat în această privință? Cine guvernează majoritatea? Dumnezeu? Partidul?* Autorul consideră că prin răspunsurile la aceste întrebări putem stabili în ce fel de societate trăim: liberală sau autoritară, democratică sau despotică, laică sau teocratică, individualistă sau comunitară.

Cum putem să ne bucurăm de libertate fiecare dintre noi? Asta desigur că este o opțiune personală a fiecăruia. Ar trebui totuși să avem în vedere câteva aspecte care să ne ghideze în acțiunile noastre: respectarea legilor și a autorității instituțiilor democratice ale statului, exercitarea cu bună credință a atribuțiilor noastre de cetățeni și, nu în ultimul rând, respectarea libertății celor din jurul nostru. Respectarea regulilor de morală creștină poate părea facultativă sau oricum o chestiune mai personală. Dar nu prea e așa. De fapt, încălcarea majorității acestor reguli presupune și intrarea în zona penală sau imorală. Bineînțeles, este necesar să facem diferența între moralitate și apartenența la o religie.

În contextul actual, super informatizat, manipularea a devenit o amenințare tot mai mare la adresa libertății noastre, prin faptul că poate să ne anuleze practic posibilitatea de a alege prin inducerea unei alegeri care în fapt nu este a noastră. Manipulările nu sunt ușor de demontat sau de evitat. Singura cale sigură de a nu fi manipulați este **gândirea critică**, adică trecerea tuturor informațiilor prin filtrul rațiunii noastre. Nu este simplu, dar este necesar să facem acest exercițiu.

În final, trebuie să fim conștienți că nu poate exista libertate în afara unui sistem democratic. Avem nenumărate exemple în istorie de situații în care popoarele au renunțat cu lejeritate la valorile democratice, urmărind o iluzie, o himeră, o utopie. Putem observa că, fără excepție, aceste experimente au generat războaie, violență, moarte, suferință. Lipsa legii și a ordinii generează anarhie și haos. Pentru noi, acestea nu pot fi opțiuni, indiferent de dificultățile cu care ne confruntăm.

prof. Balla Gheorghe

1 MAI

Pentru unii dintre noi, 1 Mai reprezintă prima zi a ultimei luni de primăvară. Pentru alții, 1 Mai este un bun prilej pentru a ieși cu prietenii la un grătar în natură. Sunt mulți cei care de 1 Mai evocă amintirea uneori nostalgică a celui *1 Mai muncitoresc*, cu somptuoasele serbări și manifestații din Epoca de Aur. Și cam pentru toți, 1 Mai este un prilej de bucurie de fiecare dată, deoarece nu trebuie să mergem la școală sau la serviciu. Dar care este de fapt semnificația zilei de 1 Mai? De ce este 1 Mai zi de sărbătoare? Și, mai ales, ce sărbătorim la 1 Mai?

1 Mai reprezintă Ziua Internațională a Muncii și este sărbătorită în prezent în peste 90 de țări. Asocierea acestei sărbători cu muncitorimea și cu mișcarea socialistă, precum și importanța pe care o avea în perioada comunistă ne poate face să credem că a fost instituită de către comuniști, în urma unor evenimente care i-au avut în prim plan pe comuniști. Dar nu a fost deloc așa.

Data de 1 mai este menționată pentru prima dată în contextul întrunirii din 1886 a Federației Sindicatelor din Statele Unite și Canada, unde George Edmonston, fondatorul Uniunii Dulgherilor și Tâmplarilor, a propus adoptarea unei rezoluții prin care se cerea ca ziua legală de muncă să fie de 8 ore începând cu 1 mai 1886. Astfel, ziua unui muncitor trebuia să cuprindă *8 ore de muncă, 8 ore de odihnă și 8 ore pentru orice*.

1 Mai a devenit sărbătoarea muncii în anul 1889, când Congresul Internaționalei Socialiste întrunit la Paris a decretat acest lucru, în memoria victimelor grevei generale din Chicago. Această grevă și evenimentele care i-au urmat s-au petrecut în perioada 1-4 mai 1886. În urma acestei greve, 35000 de muncitori din Chicago au obținut reducerea zilei de muncă la 8 ore, fără diminuarea salariului. A fost o victorie istorică a mișcării muncitorești și a reprezentat un etalon aplicat ulterior în aproape toate statele lumii. Manifestațiile însă au fost violente și s-au soldat cu moartea unui mare număr de muncitori și de polițiști. Ulterior a existat și un proces în care 7 muncitori au fost condamnați la moarte, deși unii dintre ei nici nu participaseră la grevă. Ulterior, o investigație a demonstrat nevinovăția tuturor celor condamnați... Din acest motiv, procesul respectiv este considerat un abuz și una din cele mai mari mascarade din istoria justiției americane.

1 Mai nu este însă sărbătorită în toate țările lumii. În Elveția și Australia, nu este sărbătoare legală. În Statele Unite ale Americii, se sărbătorește *Labor Day (Ziua Muncii)* în prima zi de luni a lunii septembrie. În perioada Războiului Rece, statul american a încercat o detașare totală de această zi, din dorința de a limita cât mai mult amploarea mișcării muncitorești și a grupărilor socialiste.

În Germania nazistă, la 1 Mai a fost transformată într-o sărbătoare a comunității naționale germane. Se promitea construirea unui socialism național, în centrul căruia nu se mai aflau muncitorii, ci arianul considerat un prototip al celor ce muncesc. Naziștii considerau că 1 mai trebuie să fie o sărbătoare a întregii națiuni și nu poate fi transformată într-un *simbol al luptei proletare și a decadenței*.

În țările comuniste, ziua de 1 Mai a fost transformată într-o sărbătoare de stat însoțită de defilări propagandistice. Regimurile comuniste încercau să inducă ideea unei tradiții a mișcării muncitorești internaționale, apărută sub egida celei de-a doua Internaționale.

În România, această zi a fost sărbătorită pentru prima dată în anul 1890 de către mișcarea socialistă. În perioada comunistă, la fel ca în tot blocul comunist, cu ocazia zilei de 1 Mai autoritățile organizau manifestații uriașe pe marile bulevarde în toate marile orașe. Mulțimi mari de oameni în ținute festive scandau lozinci și purtau pancarte uriașe. Copil fiind atunci, îmi amintesc ce bucurie era pentru noi această sărbătoare, deoarece nu mergeam la școală și era emisiune la tv toată ziua... inclusiv desene animate...

După 1990, importanța propagandistică a acestei zile a fost minimalizată. Adevărata ei semnificație a cam dispărut. Un fapt ușor explicabil, în condițiile în care societatea românească tocmai se scuturase de jugul comunist și încerca să se debaraseze de toate simbolurile acestuia. Oamenii au continuat să se bucure de acest eveniment, însă l-au transformat într-o serbare câmpenească, o ieșire la iarbă verde, o excursie la munte sau la mare. Doar unele partide socialiste, puțin influente, au încercat să ducă mai departe tradiția sărbătorii muncitorești. În anul 2003, pentru prima dată după revenirea la democrație, Blocul Național Sindical a încercat organizarea unei adunări populare pentru a sărbători Ziua Muncii. Această inițiativă nu a fost lipsită de critici și acuzații de simpatie pro-comunistă, semn că rănilor provocate de regimul comunist asupra poporului român nu erau încă complet vindecate.

În prezent, suntem liberi să ne raportăm oricum dorim la această sărbătoare. Putem să participăm la deschiderea sezonului estival pe litoral, putem să mergem în drumeție, putem să organizăm o serbare câmpenească, putem să facem orice dorim. Dar am putea să folosim o clipă pentru a îndrepta un gând bun și puțină recunoștință tuturor muncitorilor din toate timpurile, din întreaga lume, cei care prin munca și sacrificiul lor au construit lumea minunată în care trăim astăzi și au obținut drepturile și libertățile de care ne bucurăm și care ne asigură o viață frumoasă, pașnică, sigură și prosperă.

prof. Balla Gheorghe

Sportul – fenomen social

Sportul, în zilele noastre, este privit ca un fenomen social cu implicații complexe în societate, influențând și fiind influențat la rândul lui de educație, cultură, economie, politică și relațiile inter-umane. Este mai mult decât o activitate fizică prin faptul că implică o serie de valori care au un rol deosebit în formarea, dezvoltarea și educarea tinerei generații.

Sportul unește oamenii din diverse medii ale societății, promovând solidaritatea prin susținerea participanților la diferite evenimente comune, competiții de nivel național, continental și mondial, cele mai elocvente fiind Jocurile Olimpice, Campionatele Mondiale, Campionatele Europene. Suporterii își exprimă identitatea locală, națională sau culturală prin sport, sportivii, echipele și cluburile sportive devin simboluri ale comunităților din care provin.

Sportul încurajează un stil de viață sănătos și promovează valori ca fair – play-ul, munca în echipă, perseverența, dârzenia, fiind integrat în sistemele educaționale cu rol determinant în dezvoltarea personalității tuturor participanților la acest fenomen.

Sportul generează venituri uriașe prin promovarea evenimentelor sportive, sponsorizări, bilete de intrare la competiții, drepturi de televiziune și turism, stimulând economiile locale prin organizarea evenimentelor sportive majore, dezvoltând infrastructura locală și națională.

Sportul traversează granițele, creând o cultură globală prin competiții internaționale și libera circulație a sportivilor.

Sportul joacă un rol esențial în educație, contribuind la dezvoltarea fizică a subiecților, la disciplina și responsabilitatea lor, la dezvoltarea abilităților de colaborare, comunicare și leadership. Progresul în sport sporește stima de sine și motivația, având o influență pozitivă în performanța academică. Elevii învață să gestioneze succesul și eșecul, să-și controleze emoțiile, să construiască relații sănătoase, să fie pregătiți din toate punctele de vedere pentru viață.

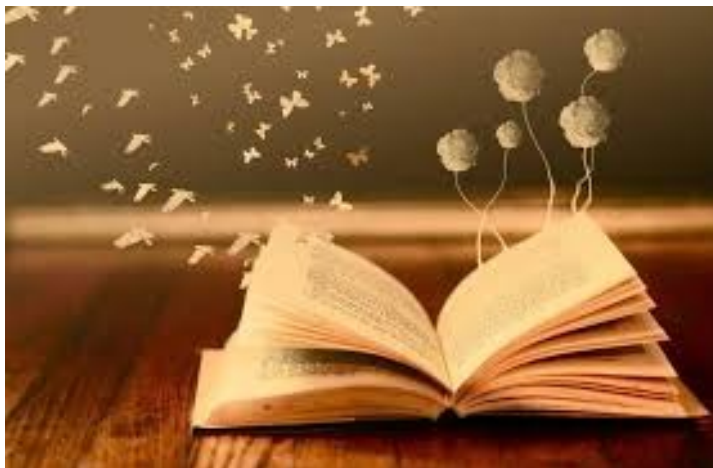
Sportul transcende sfera fizică, fiind un catalizator pentru interacțiuni sociale, un motor economic și o oglindă a dinamicii sociale.

prof. Bondor Marcel

Importanța cărții în viața noastră

O fereastră către cunoaștere și imaginație.

Într-o lume în care tehnologia avansează rapid, iar informația este adesea accesibilă cu un simplu click, importanța cărții rămâne incontestabilă. Cărțile nu sunt simple obiecte fizice, ele reprezintă un portal către cunoaștere, cultură și emoții. Cititul cărților ne îmbogățește nu doar mintea, ci și sufletul, oferindu-ne perspective diverse asupra vieții și experiențelor umane, o formă de escapism care ne permite să ne deconectăm de problemele cotidiene. O carte bună ne poate trimite într-o lume diferită, luând o pauză de la stresul zilnic. Alocarea unui timp dedicat cititului ne învață să ne gestionăm timpul și să ne concentrăm asupra unei activități specifice.

Una dintre cele mai evidente funcții ale cărții este de a transmite cunoștințe, fie că este vorba despre literatură, știință, istorie sau filozofie. Cărțile sunt vehicule prin care învățăm și ne dezvoltăm.

După cum spunea Albert Einstein: „Cărțile sunt ca niște oglinzi. Te văd pe tine mai bine decât te vezi tu”, sugerându-ne că, prin lectură, ne putem descoperi și înțelege mai bine pe noi înșine și lumea din jur.

Pe lângă cunoaștere, cărțile ne oferă și o evadare din rutina zilnică. Prin povești captivante și lumi fantastice, ne putem relaxa și regăsi echilibrul interior. „O carte bună este o fericire în sine, un refugiu pentru suflet și minte”, după cum afirmă și Virginia Woolf. Ele ne permit să trăim experiențe și emoții variate, să ne identificăm și să ne explorăm sentimentele.

Cărțile sunt păstrătoarele patrimoniului cultural și istoric, ele ne transmit valorile, tradițiile și identitatea națională de la o generație la alta. Prin lectură și păstrarea cărților, ne asigurăm că moștenirea noastră nu se pierde în timp.

Importanța cărții în viața noastră nu poate fi subestimată. Acestea ne îmbogățesc mintea, ne hrănesc sufletul și ne motivează să devenim versiuni mai bune ale noastre. Într-o societate în care viteza și superficialitatea devin tot mai prezente, lectura rămâne o activitate fundamentală pentru păstrarea și cultivarea valorilor esențiale, precum cunoașterea, empatia și umanitatea. Așadar, să nu uităm să ne rezervăm mereu timp pentru o carte, deoarece, într-un fel sau altul, ea ne modelează și ne însoțește pe tot parcursul vieții.

„Cărțile sunt fereastra prin care putem privi în trecut și viitor.” (Nicolae Iorga)

bibliotecar Pop Irina-Ionela

Castelul Bethlen Pal

Date istorice:

Contele Pál Bethlen (1851–1935), de numele căruia se leagă aspectul actual al castelului, a fost fiul contelui Pál Bethlen (1798–1859) și al contesei Mária Bethlen (1827–1876). A urmat studiile liceale la Budapesta și a absolvit facultatea la Zürich. După finalizarea studiilor, a întreprins o călătorie mai lungă în străinătate, iar ulterior a efectuat serviciul militar timp de cinci ani. La începutul anilor 1870 s-a întors pe moșia sa din Beclean.

Prima sa soție a fost contesa Gabriella Rhédey (1861–1883), din căsătoria cu care s-a născut fiica lor, Ida (1880–1895), care a avut un destin tragic, înecându-se în apropierea morii din Beclean. Monumentul ei funerar este considerat cea mai frumoasă piesă din cimitirul familiei Bethlen.

Contele Pál Bethlen s-a recăsătorit în anul 1885 cu Jolán Tisza de Ineu. În 1891 a fost numit comite suprem al comitatului Bistrița-Năsăud, iar mai târziu a deținut aceeași funcție în comitatul Solnoc-Dăbâca.

Castelul Bethlen din Beclean, județul Bistrița-Năsăud, este o clădire istorică importantă. Castelul a fost construit la începutul secolului al XVIII-lea de către familia nobiliară Bethlen, una dintre cele mai influente familii maghiare din Transilvania.

Inițial construcția a fost gândită ca reședință nobiliară în stil baroc.

De-a lungul timpului castelul a avut diverse întrebuințări:

- a funcționat, la un moment dat, și ca școală;
- în perioada comunistă a fost folosit ca sediu administrativ, inclusiv ca primărie a orașului Beclean;
- după 1989, clădirea a fost lăsată într-o stare avansată de degradare.

Detalii despre castel: Castelul are un plan pătrat, cu patru aripi dispuse simetric în jurul unei curți interioare.

Istoric: Castelul a fost construit în stil baroc, cu influențe de renaștere târzie, de către Miklós Bethlen. Inițial, construcția a fost concepută ca reședință nobiliară de vară, însă ulterior a fost adaptată și extinsă.

Arhitectură:

Castelul are o formă de patruleter, fiecare colț fiind marcat de câte un turn mic, caracteristic arhitecturii epocii. Clădirea are două etaje și este organizată în jurul unei curți interioare spațioase. Interiorul este înfrumusețat cu elemente sculptate în piatră și decorațiuni pictate.

La castelul Bethlen din Beclean circulă numeroase legende locale despre existența unor tuneluri subterane care ar lega castelul de diverse puncte din oraș. Se spune că aceste tuneluri duceau spre fostul parc, către mai multe biserici și chiar până la râul Someș, fiind folosite ca rute de evacuare în caz de pericol. Castelul are subsoluri și crame foarte vechi, construite inițial pentru depozitarea alimentelor. În prezent, o parte dintre acestea sunt prăbușite sau închise din cauza lipsei de întreținere.

Totuși, până în prezent nu există dovezi clare sau cercetări arheologice recente care să confirme existența unor tuneluri de mari dimensiuni.

Se crede că unele dintre aceste tuneluri ar putea ascunde elemente originale ale castelului, pierdute de-a lungul timpului. Există indicii că în aceste spații ar putea fi găsite piese de mobilier, obiecte de valoare sau documente istorice.

Zvonurile locale susțin că, în timpul retragerii administrative, ar fi fost îngropate obiecte de preț sau documente importante. Se spune că aceste comori ar fi fost ascunse în pivnițe zidite sau în camere secrete ale castelului. În perioada în care castelul a fost preluat de autoritățile comuniste, o parte dintre subsoluri ar fi fost închise tocmai pentru a proteja aceste bunuri.

Legenda spiritului protector

Se mai spune că un spirit - fie al unui străjer, fie al unui fost administrator - veghează încă asupra castelului. Oamenii care au intrat neautorizați în ruine susțin că, noaptea, au auzit și văzut fenomene ciudate: uși care se deschid și scârțâie, umbre care apar și dispar, urme de pași. Această poveste s-a răspândit mai ales printre elevii Liceului Tehnologic Agricol din Beclean, devenind o veritabilă legendă locală.

În perioada comunistă, se spune că, în timpul unei încercări de curățare a subsolurilor, un muncitor care ar fi intrat într-unul dintre tuneluri nu a mai fost găsit niciodată. Deși considerată o legendă, această întâmplare a adăugat o notă suplimentară de mister locului.

Castelul Bethlen are o încărcătură aparte de povești și mistere care, chiar dacă nu sunt pe deplin dovedite, îl fac extrem de atractiv pentru pasionații de istorie și pentru iubitorii de legende gotice.

ȚOTIKA

Bibliografie:

1. pri-
cas-
telul-pal
2. Fotografii din colecția personală Retegan Rebeca-Araceli

<https://mariabeclean.ro/web/-bethlen/> (accesat în 29.04.2025, ora 20.00)

Retegan Rebeca-Araceli, clasa a X-a B

Poluarea mediului înconjurător

Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană și calitatea aerului. Contaminarea mediului înconjurător cu poluanți se realizează prin mai multe surse de poluare: procese naturale și procese antropice, care, în funcție de particularitățile surselor și de receptivitatea componentelor poluate, operează, fiecare, printr-o largă gamă de mecanisme (dispersia, iradiazia, infiltrația, încălzirea, compresiunea mecanică).

Conform lui Ion Mac, poluantul sau contaminantul este o substanță sau o energie generată în mediul înconjurător pe cale naturală sau antropică și care perturbă direct sau indirect starea normală a mediului înconjurător. (Mac, I., *Știința mediului*, p. 416). Fiecare poluant este generat de o anumită sursă și răspândit în mediul înconjurător prin diverse mijloace și căi.

De la sursă pornesc emisiile, componenta asupra căreia au efect se numește receptor și asupra receptorului fluxul de poluanți are o acțiune nocivă.

În termenii de specialitate despre poluare se folosește noțiunea de noxă, ceea ce înseamnă substanță urât mirositoare care, împreună cu praful, pulberile de diferite origini, funinginea sau diferiți compuși chimici, participă la poluarea aerului și a apei.

Fenomenul de poluare a existat tot timpul pe Terra, dar accentuarea fenomenului s-a produs o dată cu apariția industriei.

Se identifică două modalități de poluare a mediului înconjurător: poluarea naturală și poluarea antropică.

1. Poluarea naturală provine de la procesele: **geologice** (vulcanism, deplasarea plăcilor tectonice), **geomorfologice** (eroziune, transport, acumulare de materiale dezagregate, alterare), biologice (fiziologia plantelor și animalelor, lanțul trofic, ciclul vital), **atmosferice** (acțiunea razelor ultraviolete, descărcările electrice, fulgere), **hidrologice** (salinizarea, amestec de ape), **pedologice** (alterarea, humificarea).

Poluanții principali provin de la fluxul oxigenului, carbonului, apei, azotului, fosforului și sulfului prin cele cinci învelișuri geografice (atmosfera, litosfera, hidrosfera, biosfera, pedosfera). (Mac, I., *Știința mediului*, p. 417).

Sursele de poluare naturale sunt acizii rezultați (carbonic, nitric, sulfuric), gazele urât mirositoare (gaz metan-CH₄, hidrogenul sulfurat sau acidul sulfhidric-H₂S, amoniu - NH₄, dioxid de sulf - SO₂, sulfat - SO₄).

2. Poluarea antropică - se află în strânsă corelație cu dezvoltarea agriculturii intensive, industrializarea, circulația bunurilor și a oamenilor și urbanizarea.

În mediul înconjurător, din activitățile antropice sunt eliminate o serie de noxe, precum: emisii de gaze, pulberi de metale și nemetale, cenușă, fum, aerosoli în atmosferă. În apele de suprafață și în cele subterane pătrund ape uzate (industriale, menajere, orașenești), deșeuri și poluanți care depreciază calitatea sistemelor hidrice. Nivelele ridicate de poluare se înregistrează în țările occidentale puternic dezvoltate și în care sunt abandonate multe și diverse produse încă înainte de uzura lor morală (Mac, I., *Știința mediului*, p. 419).

Principalele forme și modalități de întreținere a poluării antropice sunt: urbanizarea, industrializarea, producerea de energie electrică, tehnologiile nucleare, industria chimică, producerea de deșeuri, poluarea biosferei, poluarea Oceanului Planetar, dispersia poluanților.

Dispersia poluanților. Indiferent de natura lor, poluanții ajung în mediul înconjurător prin diverse căi: poluanții solizi sunt depozitați pe sol sau descărcați în lacuri și râuri, mări și oceane (cum ar fi conținutul

nerale cu reziduuri nucleare). Intensitatea de dispersie a poluanților depinde de natura lor (lichizi, solizi, gazoși) și de particularitățile mediului respectiv.

Consecințele poluării au efecte nocive asupra organismelor vii și a sănătății omului, solul poate deveni infertil și nepotrivit pentru plante, lucru care va afecta alte organisme din rețeaua trofică, dioxidul de sulf și oxizii de azot pot provoca ploii acide care scad valoarea pH-ului solului, poluarea organică a cursurilor de apă poate epuiza nivelul de oxigen și poate reduce diversitatea speciilor, emisiile de dioxid de carbon cauzează acidificarea oceanelor, scăderea continuă a pH-ului oceanelor.

Alte consecințe ale poluării sunt: emisia de gaze cu efect de seră duce la încălzirea globală care afectează ecosistemele în multe feluri. Speciile invazive pot depăși speciile native și pot reduce biodiversitatea. Plantele invazive pot contribui cu resturi și biomolecule (alelopatie) care pot modifica solul și compozițiile chimice ale unui mediu, reducând adesea competitivitatea speciilor native.

Acțiunile poluării se manifestă prin efecte directe și efecte indirecte. De asemenea, poluanții pot acționa prin efectul de degradare a peisajelor (rurale, urbane, periurbane sau în zonele cu platforme industriale mari).

Tipuri de poluare: a) după elementele calitative se deosebesc următoarele tipuri de poluare: chimică, microbiologică, estetică, electromagnetică, fizică (sonoră, termică, cu radiații penetrante) și b) după domeniul în care se manifestă, poluarea poate fi: poluarea aerului, poluarea apei, poluarea terenurilor și degradarea acestora, poluarea și modificarea învelișului biotic și a peisajului.

Fig. 1. Poluarea produsă de fabrici

Fig. 2. Poluarea oceanului cu plastic

Fig. 3. Poluarea solului

Bibliografie:

1. Mac, I. (2003), *Știința mediului*, Editura Europontic, Cluj-Napoca;
2. Posea, Gr., Aur, N., Cruceru, N., Guran-Nica, Liliana, (2016), *Geografie. Probleme fundamentale ale lumii contemporane - Manual pentru clasa a XI-a*, Editura Niculescu, București;
3. https://www.energiaregenerabila.com/tipuri-de-poluare/poluarea-solului/#google_vignette (accesat în data de 21.04.2025, ora 14:17)
4. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Poluare> (accesat în data de 21.04.2025, ora 13:00);
5. <https://www.yachting.com/ro-ro/news/the-threat-of-ocean-plastic>. (accesat în 21.04.2025, ora 14:09).

Zegrean Sergiu-Alex, clasa a XII-a B

Experiența mea în firma de exercițiu

Sunt elevă în clasa a XI-a E, profil servicii, specializarea Tehnician în activități economice, iar în acest an școlar, 2024-2025, am avut ocazia să fac parte din **firma de exercițiu FE „ALL ABOUT PHOTO”**. La început, nu știam exact ce înseamnă asta. Auzeam doar că este „ca o firmă adevărată, dar în școală”. Cu timpul, am înțeles că această activitate nu este doar o materie sau o simulare, ci o adevărată lecție de viață.

Firma noastră de exercițiu are ca domeniu de activitate activități fotografice. Ne-am ales un nume, am creat un logo, am scris acte de înființare și ne-am împărțit rolurile: eu sunt responsabilă cu promovarea și vânzările. La început părea simplu, dar mi-am dat seama că în spatele fiecărei decizii stă muncă, comunicare și foarte multă organizare.

Am învățat să întocmesc facturi, să răspund la comenzi, să particip la ședințe și să lucrez în echipă. Cel mai interesant moment a fost participarea la Târgul Național al Firmelor de Exercițiu „Elevii de azi, antreprenorii de mâine”, desfășurat la Colegiul Național „Petru Rareș” Beclean, unde am avut ocazia să ne prezentăm oferta, să interacționăm cu elevi din alte orașe și să învățăm din experiențele lor. Emoțiile au fost mari, dar și satisfacția de la final, când am văzut că munca noastră a fost apreciată.

Cu mare bucurie și mândrie pot spune că firma noastră a obținut **PREMIUL I** pentru „Cea mai reprezentativă mascotă” și **MENȚIUNE** pentru „Cele mai bune materiale promoționale”. Aceste premii ne-au motivat și mai mult și ne-au făcut să înțelegem că seriozitatea, pregătirea și colaborarea chiar fac diferența.

Alte premii am mai obținut și la alte concursuri județene și regionale, cu participare indirectă.

Pentru mine, firma de exercițiu nu este doar o materie din orar, ci o pregătire pentru viitor. Am înțeles cum funcționează o afacere, cât de important este să fii serios și să respecti termenele, dar și cât de valoroasă este colaborarea între colegi.

În concluzie, consider că participarea într-o firmă de exercițiu este una dintre cele mai utile experiențe pe care le poate avea un elev. Nu doar că învățăm lucruri practice, dar ne și descoperim pe noi – ce ne place, ce ne inspiră, și ce putem deveni.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.scribd.com/document/268358830/Firma-de-Exercitiu>

Alexa Emanuela, clasa a XI-a E

prof. coordonator: Roman Maria Mirabela

Știați că...

- ❖ ... Elveția și Vatican sunt singurele state din lume care au drapele de formă pătrată? Restul statelor au drapele de formă dreptunghiulară, iar steagul statului Nepal este în formă de două triunghiuri suprapuse.
- ❖ ... Danemarca este țara căreia îi aparține cea mai mare insulă a Terrei, Insula Groenlanda? Aceasta este un teritoriu dependent, fiind de 50 de ori mai întinsă decât Danemarca.
- ❖ ... Groenlanda este cel mai întins teritoriu dependent, având o suprafață de 2.175.690 de km²?
- ❖ ... Islanda este cea mai mică țară nordică după populație? Are o suprafață de 103.000 km² și o populație de 393.349 locuitori (în 2023). În Islanda s-a înființat primul parlament din lume. Acest parlament, pe care l-au numit Althing, a fost înființat în anul 930 după Hristos, fondarea sa a marcat începutul existenței statului organizat islandez.
- ❖ ... nevăstuica este cel mai mic mamifer carnivor terestru, având 15 cm lungime și 50-100 g greutate?
- ❖ ... ornitorincul este un animal australian, cel mai ciudat animal din lume? Este un mamifer de mărimea unei pisici, care depune ouă, are trup de castor acoperit cu o blană deasă și foarte mățoasă, cioc și picioare ca de rață.

- ❖ ... pinguinul de Galapagos este singurul pinguin tropical din lume?
- ❖ ... pluvianul (pasărea crocodilului) este o pasăre care ciugulește resturile de carne din gura crocodilului, fiind răspândită în centrul Africii, de la sud de Sahara până în nordul Angolei, unde trăiește pe bancurile nisipoase ale fluviilor?

- ❖ ... România este unica țară din lume care deține specia de pești denumită Asprete, un pește relict, descoperit în anul 1957, fiind înrudit cu bibanul? Specia este pe cale de dispariție, câteva exemplare mai existând pe Valea Vâlsanului din județul Argeș.
- ❖ ... Rafflesia Arnoldi este cea mai mare floare de pe Terra? Poate ajunge la diametrul de 1 m și circumferința de 3 m. Răspândire: Indonezia.
- ❖ ... taigaua eurasiatică este cea mai mare pădure de conifere de pe glob având o suprafață de peste 9 milioane de km²? Se întinde pe teritoriul Europei, Asiei și Americii de Nord, la sud de Cercul Polar, de la Marea Baltică și până la Oceanul Pacific.

- ❖ ... Tridacna este cea mai mare scoică din lume (are o lungime de 1,5 m și o greutate de 300 kg), fiind numită de către pescarii locali „carapacea morții”, pentru că poate tăia cu valvele ei piciorul unui om?

- ❖ ... țiparul electric din apele Americii de Sud produce cele mai puternice șocuri electrice (400-500 volți), putând provoca moartea unui om?
- ❖ ... țânțarul este cea mai periculoasă vietate de pe glob, după numărul de victime umane?
- ❖ ... ursul polar sau ursul alb este cel mai mare carnivor terestru din lume, atingând o lungime de 3 m, o înălțime de 1 m și o greutate de 300 kg?

Bibliografie:

1. Ilinca, L.I., Ilinca, Iulia Anca, (2010), *GEOGRAFIA LA SUPERLATIV*, Ediție revizuită, Editura TIPARG, Pitești;
2. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Islanda> (accesat în data de 21.04.2025, ora 10,30);
3. <https://en.wikipedia.org/wiki/Tridacna> (accesat în data de 21.04.2025, ora 10,45) ;
4. Fotografii preluate de pe google.

Culese de Vlasin Adrian-Ionuț, clasa a XII-a B

Mărțișorul – firul roșu al primăverii și al tradiției românești

Pe 1 martie România se îmbracă în alb și roșu. De la copii la bunici, de la orașe agitate la sate liniștite, toată lumea poartă la piept un simbol discret, dar profund – mărțișorul. Ce înseamnă acest mic talisman și de ce continuă el să ne emoționeze generație după generație?

O tradiție înrădăcinată în timp

Originea mărțișorului se pierde în negura timpului. Unele legende spun că firul alb și roșu simbolizează lupta dintre iarnă și primăvară, iar altele îl leagă de Dragobete sau de Baba Dochia. Indiferent de poveste, sensul este clar: mărțișorul aduce speranță, noroc și renaștere.

În vechime fetele primeau mărțișoare sub formă de monede legate cu fire răsucite, iar acestea erau purtate la gât sau la încheietura mâinii. După 9 sau 12 zile erau agățate în pomi înfloriți, în semn de respect față de natură și ciclul vieții.

Simbolismul culorilor

Roșul – asociat cu focul, dragostea și sângele – reprezintă energia vieții. Albul – puritatea, zăpada și lumina – simbolizează noul început. Împreună, cele două culori se împletesc ca yin și yang, amintindu-ne că viața e o balanță între forță și liniște, între pasiune și rațiune.

Mărțișorul azi

În prezent, mărțișorul a devenit și un obiect de design, confecționat din cele mai diverse materiale – de la ceramică și lemn până la argint și sticlă. Chiar și în diaspora, românii poartă cu mândrie mărțișoare și le oferă prietenilor din alte culturi, promovând această frumoasă tradiție.

Pentru unii, mărțișorul e doar un gest simbolic, dar pentru alții rămâne o punte între trecut și prezent, între natură și om. E o declarație tăcută că, indiferent cât de tehnologizat devine universul nostru, există lucruri simple care nu se demodează niciodată.

Primăvara – în suflet și în calendar

Mărțișorul nu este doar un obiect. Este un sentiment. Este zâmbetul unei zile de martie cu soare, este promisiunea că natura se trezește, iar odată cu ea și speranțele noastre. În fiecare fir de mărțișor se împletesc dorințe, emoții și tradiții – iar asta îl face neprețuit.

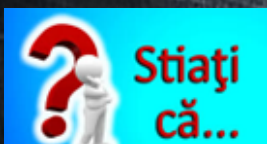
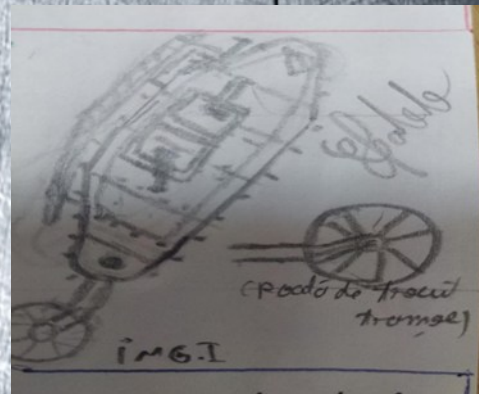
Vasca Georgiana Petruța, clasa a IX-a A

ISTORIA TANCURILOR

Tancurile sunt printre cele mai emblematice vehicule militare din istorie, simbolizând putere, mobilitate și inovație în războiul modern. De la apariția lor în Primul Război Mondial, până la sofisticatele modele din prezent, evoluția tancurilor reflectă schimbările majore în tactica și tehnologia militară.

Originile tancului: Primul Război Mondial

Conceptul de tanc s-a născut din necesitatea de a sparge infernul războiului în tranșee. În 1916, britanicii au introdus pe câmpul de luptă primul tanc funcțional: Mark I, acesta având o formă distinctivă de „romboid”.

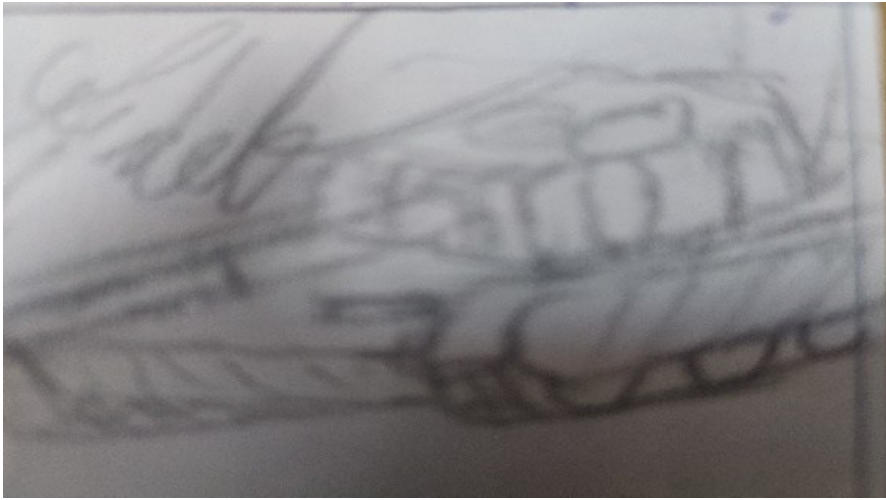
... numele de tanc a fost ales pentru a păstra secretul proiectului?
– se sugera că noile vehicule erau rezervoare de apă (din engleză „tank”). Curând, și francezii și germanii au început să dezvolte propriile versiuni.

... al doilea război mondial a reprezentat o eră de aur pentru tancuri? Germanii au folosit tancurile în cadrul tacticii „Blitzkrieg” (Războiul Fulger), combinând viteză, surpriză și coordonare aer-terestră. Modele celebre precum: Panzer IV, Tiger I, Tiger II (King) Tiger au devenit simboluri ale armatei germane.

GOTIKA

După 1945 tancurile au continuat să evolueze, adaptându-se la noile provocări ale Războiului Rece. S-a pus accent pe armament mai puternic, sisteme de ochire moderne, mobilitate crescută și protecție reactivă. Modelele notabile din această perioadă includ: T-55 și T-72 (URSS), Leopard 1 și 2 (Germania), Chieftain și Challenger (Marea Britanie), respectiv M-60 Patton și M1 Abrams (SUA).

În pre-
zent, tancurile moderne sunt echipate cu tehnologii avansate: camere termice, senzori, comunicații digitale și protecție activă împotriva rachetelor. Deși unii au pus sub semnul întrebării rolul tancului în conflicte moderne, ele continuă să fie un element cheie în armatele multor țări.

Hiticaș Caleb, clasa a IX-a E

Dealul Ivan

Dealul Ivan din Ilva Mare este o zonă unde tradițiile locale sunt bine păstrate, reflectând cultura și obiceiurile comunității. Printre tradițiile specifice se numără sărbătorile populare, care adesea includ dansuri și muzică folclorică, precum și festivaluri care celebrează recoltele și meșteșugurile locale.

De asemenea, în zona aceasta, se practică diverse meșteșuguri tradiționale, cum ar fi țesutul și olăritul, care sunt transmise din generație în generație. Oamenii din comunitate se adună adesea pentru a celebra evenimente importante, cum ar fi nunțile și botezurile, unde se păstrează obiceiuri specifice, de exemplu ritualurile de binecuvântare și mesele festive. Zona turistică din jurul Dealului Ivan Ilva Mare oferă o varietate de atracții pentru vizitatori. Pe lângă peisajele montane superbe, poți explora trasee de drumeție care te conduc prin păduri și pașiști. De asemenea, există locuri unde poți admira fauna și flora locală.

Dacă ești pasionat de istorie, poți vizita bisericile și monumentele din zonă, care reflectă cultura și tradițiile locale. În apropiere s-ar putea să găsești și pensiuni sau cabane care oferă cazare și preparate tradiționale, perfecte pentru a te bucura de autenticitatea zonei.

Pop Laura Daniela, clasa a IX-a V

Agricultura din Ilva Mare

Ilva Mare este cunoscută pentru agricultura sa diversificată, incluzând cultivarea cerealelor, creșterea animalelor și producția de fructe și legume.

Clima din Ilva Mare este temperat-continentală cu veri călduroase și ierni reci.

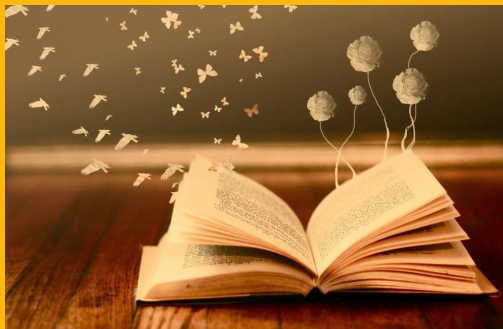
Arăturile se fac, de obicei, toamna, după recoltarea culturilor, sau primăvara, înainte de semănat. În Ilva Mare, semănatul cerealelor de toamnă are loc în septembrie-octombrie, iar recoltarea în iulie-august. Legumele se seamănă primăvara și se recoltează pe tot parcursul verii și toamnei, iar cartofii se plantează primăvara și se recoltează toamna. Atacurile dăunătorilor și bolilor la culturi apar, de obicei, primăvara și vara, când condițiile climatice sunt favorabile dezvoltării lor.

În comuna Ilva Mare oamenii cresc, în principal, bovine, ovine, porcine și păsări de curte (găini, rațe, găște). În comuna noastră există ferme de bovine și ovine. Ovinele fiind primăvara și vara duse în munte, iar toamna sunt aduse din nou în sat. Pe parcursul verii, fânul se face în mai multe etape: cosirea ierbii, lăsarea la uscat pe câmp, întoarcerea fânului pentru uscare uniformă, strângerea în grămezi sau baloți și transportul la depozitat. Fânul de calitate trebuie să fie verde, uscat bine, fără mușgai sau praf și să aibă un miros plăcut. E important să fie depozitat într-un loc uscat și aerisit pentru a preveni alterarea.

Pop Laura-Daniela, clasa a IX-a V

Cărțile – comori ascunse în biblioteci și librării

În era digitală, când informația este la un click distanță, cărțile ar putea părea demodate. Dar, în realitate, ele rămân esențiale pentru dezvoltarea noastră personală și intelectuală.

Cărțile sunt mai mult decât simple obiecte, sunt portaluri către lumi fascinante, prieteni de nădejde și surse inepuizabile de cunoaștere.

De ce să citim cărți?

- Îmbogățirea vocabularului și a exprimării: lectura ne expune la o varietate de cuvinte și stiluri de scriere, ajutându-ne să ne exprimăm mai clar și mai creativ;
- Stimularea imaginației: romanele, povestirile și poeziile ne transportă în lumi fantastice;
- Reducerea stresului: o carte bună ne poate ajuta să ne relaxăm și să uităm de grijile cotidiene.

Ce fel de cărți să citim?

Alegerea cărților depinde de gusturile și interesele fiecăruia dintre noi. Iată câteva sugestii:

- Literatura română – redescoperă clasicii (Mihai Eminescu, Ion Creangă, Liviu Rebreanu) și explorează autorii contemporani (Lucian Dan Teodorovici, Radu Pavel Gheo);
- Literatura universală – alege romane captivante („Marele Gatsby” de F. Scott Fitzgerald, „1984” de George Orwell), sau piese de teatru (William Shakespeare, Eugene Ionesco);
- Non-ficțiune – citește biografii, cărți de istorie sau de știință pentru a-ți lărgi orizontul cultural;
- Cărți de dezvoltare personală – descoperă strategii pentru a-ți îmbunătăți încrederea în sine, abilitățile de comunicare și de gestionare a timpului.

Cărțile sunt o investiție în viitorul nostru. Ele ne oferă cunoștințe, ne dezvoltă abilitățile și ne îmbogățesc viețile. Așa că nu ezita să explorezi lumea fascinantă a cărților!

Moldovan Ionescu Ancuța-Emanuela, clasa a IX-a E

ÎNAPOI LA RĂDĂCINI

Elevii Liceului Tehnologic Agricol Beclean îngrijesc cu mândrie pomii din livada liceului agricol

Primăvara a prins viață în livada Liceului Tehnologic Agricol din Beclean, unde noi, elevii, în săptămâna de practică am lăsat deoparte caietele pentru a pune mâna pe unelte. Îndrumați de profesorii noștri de specialitate, ne-am ocupat de una dintre cele mai importante misiuni agricole: întreținerea pomilor fructiferi.

Înarmați cu mănuși, foarfece de grădinărit și multă energie, am toaletat zeci de pomi fructiferi, meri, peri și pruni. Am îndepărtat ramurile uscate și cele crescute necorespunzător, pentru a da pomilor șansa să respire, să se dezvolte sănătos și să ne răsplătească în toamnă cu roade bogate.

„Ne bucurăm că elevii noștri aplică practic ceea ce învață în teorie. Natura este, de multe ori, cel mai bun profesor,” ne-a spus unul dintre profesorii coordonatori.

Dar lucrul nu s-a oprit aici. Am continuat cu întreținerea grădinii didactice, pregătind terenul pentru noi culturi de legume și plante medicinale. Am refăcut și unele spații din jurul solarilor – pentru că o fermă școlară trebuie să arate și bine, nu doar să producă.

Cum se întreține o livadă sănătoasă – ghid practic de la elevi pentru viitori agricultori

În urma experienței, am înțeles că o livadă nu se întreține oricum. Totul are un rost și un calendar. Iată câteva dintre cele mai importante lucrări de întreținere, așa cum le-am învățat și pus în practică:

- 1. Tăierile pomilor** – Tăierile de formare, de rodire și de întreținere sunt esențiale pentru o coroană sănătoasă și pentru fructe bune. Nu tăiem de dragul tăierii – fiecare ramură înlăturată are un motiv bine întemeiat.
- 2. Tratamentele fitosanitare** – Cu respect pentru natură și reguli stricte, am aplicat tratamente pentru prevenirea bolilor, în special cupru și ulei horticol în repaus vegetativ. În timpul vegetației, intervenim doar când e nevoie, cu produse omologate.
- 3. Recoltarea și pregătirea pentru iarnă** – Fructele se culeg cu grijă, fără să rănim pomii. După recoltare, curățăm livada, aplicăm tratamente și vărui trunchiurile pentru protecție.

Un colț verde pentru viitor

Implicarea noastră în îngrijirea livezii ne-a arătat cât de important este să respectăm natura și tradițiile agricole. Mulți dintre noi venim din familii de fermieri, iar munca pământului nu ne e străină – dar aici învățăm să o facem științific, organizat și sustenabil.

Liceul nostru are planuri mari: extinderea livezii cu noi soiuri și crearea unui colț ecologic pentru grădinărit sustenabil. Aici vom experimenta, vom greși și vom învăța – așa cum se face în orice laborator viu.

Pentru noi, agricultura nu e doar o meserie. E o moștenire. Iar prin muncă, pasiune și învățare, noi, elevii din Beclean, arătăm că viitorul satului românesc are rădăcini puternice și mâini hamice.

**AUTOR: PINTEA DANIEL ADRIAN
CLASA XI A**

TITANIC

Titanic a fost un transatlantic britanic, considerat la vremea sa cel mai luxos și mai sigur vapor de pasageri. A fost construit de compania Harland and Wolff în Belfast și a fost lansat în 1911.

Din păcate, pe 14 aprilie 1912, la ora 23:40, Titanic a lovit un iceberg în Atlanticul de Nord. În ciuda eforturilor de salvare, vaporul s-a scufundat în dimineața zilei de 15 aprilie la ora 2:20, provocând moartea a peste 1500 de pasageri și membrii ai echipajului.

Această tragedie a adus schimbări semnificative în reglementările de siguranță marină, inclusiv cerințe mai stricte pentru numărul de bărci de salvare de pe nave. Epava sa a fost descoperită la data de 1 septembrie 1985, fiind găsită la o adâncime de 3800m în Oceanul Atlantic. Descoperirea sa a fost un moment istoric important.

Filmul „Titanic” din anul 1997, regizat de James Cameron, este una dintre cele mai cunoscute pelicule din istoria cinematografiei. Acțiunea are loc pe fondul călătoriei inaugurale a vasului Titanic, iar filmul reconstituie atât luxul și splendoarea navei, cât și tragedia scufundării sale.

„Titanic” a câștigat 11 premii Oscar, inclusiv pentru cel mai bun film și cel mai bun regizor. De asemenea, melodia principală „My heart will go on” interpretată de Celine Dion, a devenit un hit internațional.

Moldovan Ionescu Ancuța-Emanuela, clasa a IX-a E

ZBOR PRINTRE NORI

Editorial

Visul de a zbura a fost dintotdeauna în inima oamenilor. Prin acest articol, îmi propun să vă prezint lumea fascinantă a aviației, de la primele invenții, la cele mai rapide avioane ale zilelor noastre.

Istoria avioanelor

Frații Wright sunt considerați pionierii aviației, reușind primul zbor controlat în anul 1903. De atunci, aviația a evoluat de la aparate simple din lemn și pânză, la avioane supersonice, capabile să atingă viteze uimitoare.

Top 5 cele mai rapide avioane:

- Lockheed SR-71 Blackbird – viteză maximă de 3540 km/h;
- North American X-15 – viteză maximă de 7274 km/h;
- MIG 25 Foxbat – viteză maximă de 3000 km/h;
- Concorde – avion de pasageri supersonic – viteză maximă de 2180 km/h.

Cum funcționează un avion?

Un avion zboară datorită forței de portanță generată de aripi. Motoarele oferă propulsia necesară, iar direcția și stabilitatea sunt controlate de cârme și eleroane. Totul este un echilibru între forță de tracțiune, gravitație, portanță și rezistența aerului.

Cariera de pilot

Pentru a deveni pilot, este necesară absolvirea unei școli de aviație, acumularea de ore de zbor și promovarea unor examene teoretice și practice. Meseria de pilot necesită pasiune, disciplină, curaj și o pregătire constantă.

Curiozități despre avioane:

- Cel mai mare avion construit vreodată este Antonov An-225 Mriya;
- Primul zbor fără escală în jurul lumii a fost realizat de avionul Voyager în anul 1986;
- Concorde putea transporta pasagerii cu o viteză mai mare decât sunetul.

Ștefănescu Bogdan-Marius, clasa a IX-a E

Iubire pierdută

Ți-am păstrat ecoul blând
Într-un colț de amintire,
Te găseam mereu, oricând,
Într-o clipă de iubire.

Te-am pictat în vers și dor,
În tăceri ce nu se uită,
Ai fost visul călător
Și-ai lăsat o rană mută.

Încă-ți simt a ta prezență
Printre file de trecut,
Îmi revine-n conștiință
Ce-am iubit și ce-am pierdut.

Te-am purtat prin nopți de vară,
Sub un cer fără păcat,
Dar ai fost doar o povară
Ce, în timp, s-a destrămat.

Tu rămâi în gândul meu,
Umbra unei vechi iubiri,
Chiar de drumul este greu,
Te păstrez în amintiri.

Deși stelele s-au stins,
Lumina lor încă rămâne,
Ca ecoul unei iubiri
Ce nu dispare, ci se pierde.

Acum scriu ca să nu uit,
Poate simți că încă-mi pasă,
Într-un vers rănit, tăcut,
Regăsim iubirea noastră.

Uilaky Gabriela, clasa a XI-a S

Prietenia

Prietenia e lumina,
Când viața pare mai puțină
E umbra-n zori și soare-n noapte;
Prietenia le învinge pe toate!

Când plângi, îți șterge o durere,
Când râzi, îți face-o mângâiere,
Te ține-n brațe fără teamă,
Nu te lasă să cazi în dramă.

Prietenul adevărat
Nu te lasă la-ncercare.
E un suflet fermecat
Și-ți aduce alinare.

E mâna ce ți-o strânge strâns,
Cu tine plin ploaie și foc
Și atunci când vei fi plâns
Cu el vei avea noroc.

Nu cere mult, dar dă de toate,
În zile rele sau curate.
Rămâne-n suflet, neschimbat
Prietenul tău drag și adevărat!

Maria Clapa, clasa a IX-a V

Geografie

Doar la ora de Geografie
Aflu tot de-a mea Românie,
Chiar și despre țări străine,
Continente... ce nu-s puține!

Munți înalți și mări albastre,
Luna, soarele, chiar și astre...
Doar la geografie o să auzim
Și de asta noi, elevii, o iubim!

Tehnologia

Chiar dacă tehnologia este grea,
Dumneavoastră, doamna mea,
Ați reușit să mă faceți s-o-nțeleg
Și misterul ei să îl „dezzleg”...

Nu v-ați sfiit, ne-ați explicat mereu
Că, tehnologic vorbind, nu este greu...
Ne-ați dus mereu chiar și în fabrică
Să învățăm mai bine, făcând practică!

Antonia Moldovan, clasa a IX-a T

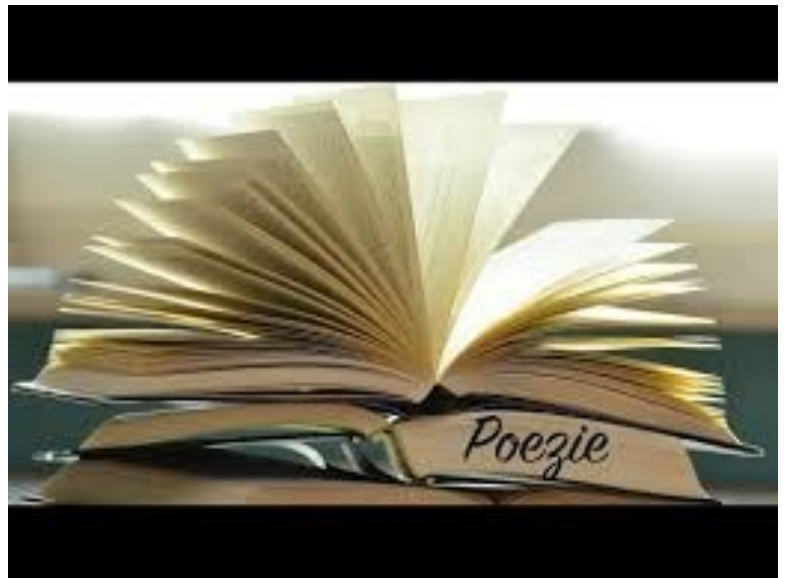
coordonator: prof. Gavril Sabadâș

Fiecare om...

Fiecare om, în suflet,
Are frumusețea sa,
Dincolo de orice luptă,
Dincolo de a spera...

Atunci când treci printr-o durere
Sau ajungi la un necaz,
Să nu te pui jos să plângi...

Rezolvă-ntâi
Și treci peste necaz,
Apoi poți plânge mult și bine,
Zâmbind cu lacrimi pe obraz.

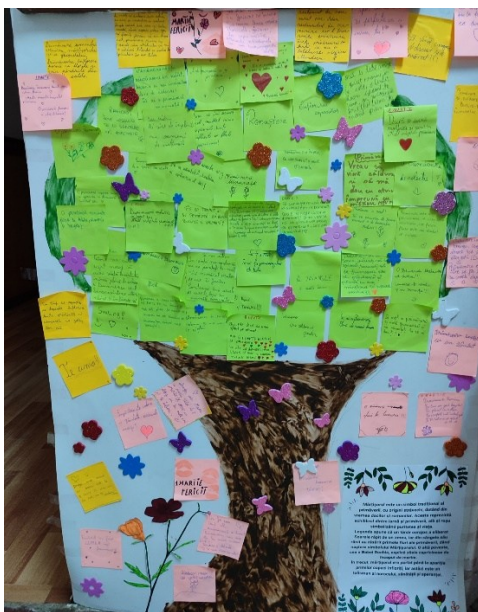

Daria Moldovan, cls. a IX-a V, coordonator: prof. Gavril Sabadâș

PRIMĂVARA, ANOTIMPUL ZÂMBETELOR

Continuând tradiția de a celebra venirea primăverii, elevii din clasele a IX-a T și a X-a AB de la Liceul Tehnologic Agricol Beclean, județul Bistrița-Năsăud, au desfășurat la sfârșitul lunii februarie 2025, activitatea „Martie, anotimpul primăverii” în cadrul proiectului educațional „Datini, tradiții și obiceiuri românești”.

Primăvara aduce cu sine o revitalizare a naturii și o reînnoire a speranțelor noastre. Este momentul perfect să ne exprimăm gândurile pozitive și dorințele pentru un nou început. Cuprinși de acest spirit, clasa a X-a AB, coordonați de d-nul prof. Meșter Darius, a realizat proiectul vizual colectiv „Copacul Primăverii”. În realizarea copacului elevii au plecat de la legenda mărișorului și de la semnificația zile de 1 martie. Acest proiect invită prin mesajele propuse, atât elevii, cât și personalul școlii la sărbătorirea optimismului și creativității și la reflectarea asupra frumuseții schimbării. Împreună, putem planta semințele visurilor noastre și putem încuraja florile inspirației să înflorească, transformând fiecare ramură a acestui copac într-o expresie vibrantă a bucuriei și a posibilităților nelimitate pe care primăvara ni le oferă.

În paralel cu realizarea copacului primăverii cu mesaje și dorințe, elevii clasei a IX-a T, împreună cu diriginta d-na prof. Blaga Neluța și cu d-na prof. Hegyi Ioana, au confecționat felicitări-mărțișor cu mesaje specifice anotimpului primăvara. Felicitările-mărțișor au fost realizate din carton colorat, hârtie colorată, autocolante și alte materiale textile; au fost folosite pixuri, carioci colorate, markere, foarfece. Felicitările realizate cu creativitate și considerație au fost dăruite doamnelor din personalul unității (cadre didactice, personal auxiliar didactic și nedidactic) în data de 1 Martie 2025.

„Campania Mărțișor în dar” și-a propus ca prin confecționarea și oferirea mărțișoarelor, elevii vor învăța despre generozitate, recunoștință, colaborare, empatie și puterea gesturilor mici, dar pline de semnificație.

Eleva Moldovan Antonia din clasa a IX-a T a considerat acest proiect foarte frumos deoarece „am petrecut timp cu minunatele mele colege și cu doamna dirigintă. Am strâns materialele necesare pentru confecționarea felicitărilor și le-am realizat într-o atmosferă destinsă și stimulatoare. Experiența oferirii felicitărilor a fost minunată pentru că m-am bucurat foarte mult când am văzut fericirea și bucuria de pe fețele doamnelor, și aş repeta această experiență. Poate devine o tradiție a liceului”.

prof. consilier școlar: Laurențiu Andreea Ramona

Moldovan Antonia, clasa a IX-a T

Redacția!

Profesori	prof. dir. Medgyesi Margareta prof. dir. adj. Sângeorzan Gabriela prof. Obreja Diana-Valentina prof. Roman Maria Mirabela prof. Horoba Daniela prof. Pop Iulia prof. Meșter Darius prof. Balla Gheorghe prof. Bondor Marcel bibliotecar Pop Irina-Ionela prof. Sabadăș Gavril prof. consilier școlar Laurențiu Andreea Ramona
Elevi	Retegan Rebeca-Araceli, clasa a X-a B Zegrean Sergiu-Alex, clasa a XII-a B Alexa Emanuela, clasa a XI-a E Vlasin Adrian-Ionuț, clasa a XII-a B Vascan Georgiana Petruța, clasa a IX-a A Hiticaș Caleb, clasa a IX-a E Pop Laura Daniela, clasa a IX-a V Moldovan Ionescu Ancuța-Emanuela, clasa a IX-a E Pintea Daniel Adrian, clasa a XI-a A Ștefănescu Bogdan-Marius, clasa a IX-a E Uilaky Gabriela, clasa a XI-a S Clapa Maria, clasa a IX-a V Moldovan Antonia, clasa a IX-a T Moldovan Daria, clasa a IX-a V
Corectori:	prof. Koblicska Alina Maria prof. Mititean Delia Teodora prof. Mârza Iuliu Radu
Tehnoredactare	prof. Greluș Alin inf. Fodor Raul Ștefan

GOTIKA

